ANUL X No. 2938 — Ediția de seară — MERCURI 10 SEPTEMBRIE 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:

Un an in țară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cĭ'ŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Semnarea preliminărilor păceĭ.—Congresul studenților

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Se împacă!

La fie-care colț de stradă, prin cafenele și maĭ ales la Capșa este o mare bucurie. Colectiviștiĭ și aurelianiștiĭ își șoptesc cuvinte de dragoste, își fac declarațiĭ de un etern amor și cînd te găsește pe tine străin acestor bucuriĭ, care maĭ de care îțĭ sare în gît și, 'țĭ spune:

— Știĭ? ne împăcăm!

Aceasta este știrea zileĭ, actualitatea. Se pare că cele două grupărĭ liberale aŭ ajuns la tocmeală, aŭ căzut la înțelegere și că această operă se datorește d-luĭ Eugen Stătescu, care, mîncînd la Continental cu d. Sturdza, făcînd o vizită la *Drapelul*, a avut darul să împace pe frațiĭ inimicĭ. Nu garantăm nimica din această știre; o dăm ast-fel cum ni se colportează de ceĭ interesațĭ în cauză și o putem dar discuta numaĭ ca ipoteză, nu ca un fapt îndeplinit.

Să presupunem dar că lucrul este adevărat. Ce va folosi țara din această împăcare și ce bine îĭ poate aduce faptul că vom avea un guvern în care d-niĭ Sturdza, Stătescu și Aurelian vor avea cuvîntul?

Partidul liberal care ne spunea în opozițiune că s'a regenerat, care ne declara că vine în numele ideilor marĭ liberale, partidul liberal care avea un program negativ: de desființare a legilor făcute de conservatorĭ, ca legea minelor, a popărituluĭ și a maximuluĭ; și unul pozitiv-reformator care coprindea ca deziderat și ideal chiar și *votul universal*, partidul liberal, azĭ deținînd puterea după doĭ anĭ de cĭorovăĭală, maĭ este el capabil să-șĭ țină cuvîntul? Răspunsul e ușor de dat. De acum înainte singura luĭ grije este să poată să se mențină la guvern. Certurile intestine l'aŭ dezorganizat, lipsa de șef destoĭnic l'a compromis și azĭ tot ce-ĭ rămîne este să plece. In fața primejdieĭ, se pare că cele două grupărĭ—d. Fleva fiind sacrificat—își daŭ socoteală de rezultatul certeĭ lor și vor să facă o înțelegere, asemănătoare în ordinul vieței de familie, cu o căsătorie de conveniență.

In politică însă, asemenea legăturĭ nu durează. Fie-care se împacă avînd gîndul secret să surpe pe cel-l'alt, să-l adoarmă maĭ bine pentru ca să-l suprime cînd ĭ-o veni maĭ la îndemînă.

Singura grije a partiduluĭ liberal—la caz de împăcăcĭune—va fi de a se menține la putere, căutînd să mulțumească toate poftele, să prevină dezertările și dizidențele, să o ducă de azĭ pe mîĭne. Nicĭ o ideĭe mare, nicĭ o reformă nu va ĭeși din această împerechere. Aurelianiștiĭ—carĭ se arată maĭ progresiștĭ, — nu vor face nicĭ o încercare, ca să nu indispuĭe reacționarizmul d-luĭ Sturdza și acesta se va mulțumi cu *stato quo* temîndu-se să propună vre-o măsură care n'ar place aliaților săĭ.

Aceasta va să zică osîndirea la inacțiune, amînarea morțeĭ violente, dar mergerea spre stingerea de la sine, la moartea prin inanițiune, prin lipsă de mișcare și de rațiune de a fi ca partid.

Impăcarea dar a fracțiunilor partiduluĭ liberal—dacă împăcare este — ne lasă recĭ. Ea face o singură dovadă nouă, că fracțiunea zisă democratică a partiduluĭ liberal—gruparea aurelianistă—șĭ-a dat această nuanță numaĭ ca pretext de a trata cu d. Sturdza de la grupare la grupare, de a se putea precupeți maĭ bine și că și ea face parte din marea colectivitate strînsă erĭ în jurul luĭ Ion Brătianu, azĭ dezorientată, căutîndu-șĭ un căpitan destoĭnic, pentru a o conduce la izbîndă și la putere—și care, în loc de un Jianu saŭ Tunsu, a dat peste un bĭet găinar, peste nenorocitul și incapabilul d. Sturdza, pentru care sarcina de șef de bande este prea grea de purtat.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Sfîntul Evghenie

Liberaliĭ aŭ o mulțime de sfințĭ și carĭ—în paranteză—la vreme de grea nevoĭe îĭ mănîncă, fie eĭ și de piatră, cum s'a făcut cu statua luĭ Ion Brătianu. Liberaliĭ astăzĭ sînt pe cale să 'șĭ dea un sfînt noŭ, pe Evghenie Stătescu care s'a apucat de făcut adevărate minunĭ.

Hristos la nunta de la Cana a schimbat apa în vin; Evghenie, la Continental, a transformat agurida în miere și a împăcat se zice pe d. Aurelian cu Sturdza și a făcut să se pupe *Liberalul* cu *Drapelul*.

Liberaliĭ maĭ cred că sfîntul Evghenie va maĭ face și alte minunĭ și se va întîmpla cu partidul liberal, cum s'a întîmplat cu Lazăr pe care Hristos l'a înviat, dîndu-ĭ ordin să plece acasă.

La toate acestea însă este un *dacă*—și „*dacă*", zice Romînul, e porc-de cîĭne,—*dacă* nu s'o întîmpla cu sfîntul Evghenie ceea ce s'a întîmplat cu toțĭ sfințiĭ după Hristos, adecă să fie de contrabandă.

Periplizon.

Flota romînă

Nu putem ascunde sentimentul de mîndrie națională ce încercăm la vederea frumosuluĭ progres al floteĭ noastre.

Alaltăerĭ, în entuziasmul sincer a peste cincĭ-zecĭ de miĭ de oamenĭ, s'a inaugurat linia navală Brăila-Rotterdam și s'a sfințit splendidul vapor comercial „Bucureștĭ". Insoțit de peste 30 de vapoare, remorchere și peste 100 de șalupe, „Bucureștĭ" tăĭa mîndru și în urale nesfîrșite apele Dunăreĭ de la Brăila la Galațĭ, de unde luă calea directă spre Rotterdam, ducînd pentru prima oară în Ocean pavilionul romîn.

A fost o zi frumoasă pentru amorul propriŭ național, o nouă consacrare a adevăruluĭ că Romînia e chemată, prin însășĭ pozițiunea eĭ geografică și prin munca neobosită a poporuluĭ eĭ, să fie bulevardul uneĭa din cele maĭ însemnate rețele ale transituluĭ internațional.

Nouĭ izvoare de bogăție nasc pentru țară. Fie ca poporul romîn să nu fie încă multă vreme despoĭat de ele!

S. Y. R.

Textul preliminărilor păceĭ

(Serviciul telegr. al „Agențieĭ Romîne")

Condițiunile.—Articolele.—Rectificarea frontiereĭ.—Indemnizarea de războĭ.

Constantinopol, 6 Septembrie. — Azĭ s'aŭ semnat punctele principale ale preliminărilor de pace. Noul text al articolelor 2 și 6 privitoare la indemnitatea de rezbel și evacuarea Tesalieĭ nu se cunoaște încă!

Primul articol fixează modificările de graniță indicate pe o hartă alăturată tratatuluĭ. Niște modificărĭ ușoare strategice în favoarea Turcieĭ sînt rezervate decisiuneĭ uneĭ comisiunĭ mixte care va merge la fața loculuĭ.

Articolul 3 zice că privilegiile și imunitățile de carĭ se bucuraŭ supușiĭ grecĭ în Turcia înainte de rezbel se mențin. Se vor face învoĭelĭ între Poarta și Grecia pentru a asigura aplicarea justițieĭ și a asigura interesele supușilor otomanĭ și străinĭ.

Articolul 4 hotărăște că: după 15 zile de la ratificarea prezentuluĭ act, saŭ chiar maĭ curînd de s'o putea, negociatoriĭ și plenipotențiariĭ grecĭ vor sosi la Constantinopol pentru a încheĭa cu plenipotențiariĭ turcĭ pacea definitivă, pe baza prezentuluĭ tratat care va coprinde afară de asta dispozițiunĭ asupra schimbuluĭ de prizonierĭ, o amnistie generală și indemnitățĭ pentru pagubele cauzate în timpul rezbeluluĭ.

Articolul 5 zice că se vor face negocierĭ pentru încheĭerea de convențiunĭ privitoare la regularea cestiunilor de naționalitățĭ, raporturile dintre consulatele greceștĭ și autoritățile administrative și judiciare otomane, precum și delictele de drept comun comise de un supus al unuĭa din cele două state contractante care s'ar refugĭa pe teritoriul celuĭ-l'alt.

Articolul 7 tratează despre reluarea relațiunilor normale între Turcia și Grecia, asupra libertățiĭ navigațiuneĭ.

Articolul 8 hotărăște ca, pînă la reluarea unuĭ serviciŭ consular regulat, între cele două țărĭ, să se numească agențĭ provizoriĭ, carĭ să exercite funcțiunile lor sub protecția și supraveghearea puterilor marĭ.

Acelaș articol tratează despre regularea afacerilor judiciare pînă la încheĭerea convențiunilor prevăzute de articolul 5.

Articolul 9 zice că dacă s'ar produce neînțelegerĭ între Grecia și Turcia în cursul negocierilor, punctele litigĭoase se vor supune unuĭ arbitragiŭ compus din reprezentanțĭ aĭ puterilor marĭ, ale căruĭa decisiunĭ vor fi fără apel.

Constantinopol, 7 Septembrie. — Iacă textul art. 2 al tratatuluĭ greco-turc: Grecia plătește Turcieĭ o indemnitate de 4.000.000 lire turceștĭ.— Măsurile necesare pentru a înlesni plata grabnică a indemnitățeĭ vor fi luate cu consimțimîntul puterilor, ast-fel în cît să nu se atingă drepturile recunoscute ale vechilor creditorĭ.

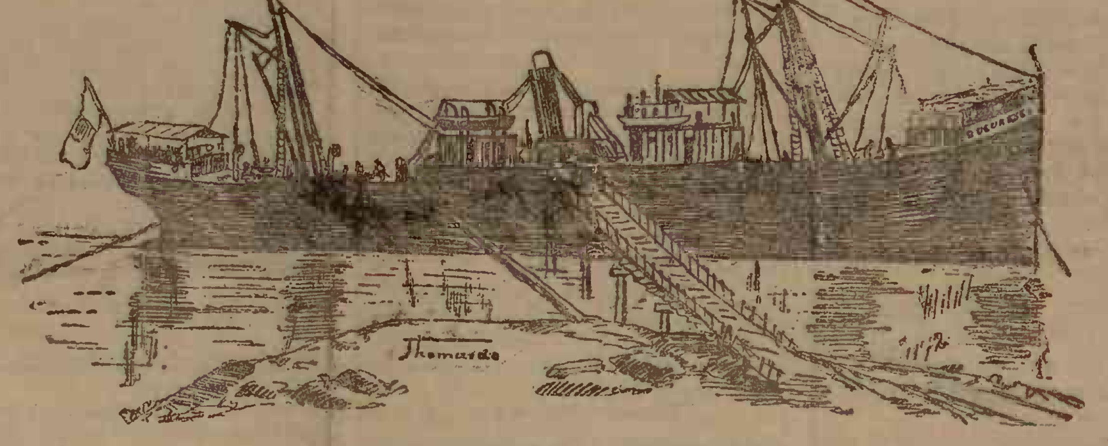
In acest scop se va institui la Atena o comisiune internațională formată din reprezentanțiĭ puterilor carĭ aŭ intervenit, cîte unul de fie-care putere, la controlul căreĭa va fi supus serviciul de indemnitate de războĭŭ și al celor-l'alte datoriĭ publice.

Articolul 6 stipulează că starea de războĭŭ va înceta îndată după ce se vor semna preliminăriile de pace.

Evacuarea Tesalieĭ se va face o lună după ce puterile vor fi recunoscut că condițiunile conținute la articolul 2 vor fi îndeplinite și comisiunea internațională va fi fixat data pentru emisiunea împrumutuluĭ de războĭŭ.

Momentul evacuăreĭ Tesalieĭ și a reintegrăriĭ autorităților greceștĭ în localitățile evacuate vor fi fixate de delegațiĭ ambelor părțĭ cu concursul reprezentanților puterilor.

Serbarea de Duminecă

Vaporul comercial „BUCUREȘTI"

este fabricat în Glaskov, cost 880,000 leĭ; a plecat erĭ la orele 5 din portul Galațĭ, ducîndu-se pe noua linie navală de comerciŭ Brăila-Rotterdam. El este încarcat cu 3,500 tone cereale, 4000 tone cărbunĭ și 300 tone apă.

Echipa e compusă din 26 matelođĭ sub comanda căpitanuluĭ Proret, comandantul vasuluĭ, căpitan Caplescu și încă un căpitan străin.

Vaporul „Bucureștĭ" va face traseul între Brăila-Rotterdam în timp de 12 zile.

Guvernul față de Parlament

Situația d-luĭ Dim. A. Sturdza este imposibilă. D-sa nu poate nicĭ să dizolve Corpurile Legĭuitoare, nicĭ să guverneze cu ele.

Dizolvarea nu maĭ poate s'o ceară azĭ regeluĭ, de oare-ce ambiĭ președințĭ aĭ Corpurilor Legĭuitoare s'aŭ pronunțat contra. Atît d. Stătescu cît și d. Dim. Giani aŭ declarat aceasta în gura mare.

In parlament

Situația guvernuluĭ în parlament este foarte critică. El nu poate să conteze pe majoritățĭ, în tot cazul nu are majoritățĭ atît de tarĭ în cît să poată guverna.

Grupul aurelianist numără în Cameră vre-o 50 de partizanĭ. Stătestiștĭ sînt vre-o 10, și cu d. N. Fleva tot aŭ maĭ rămas vre-o patru.

La aceștĭa adăogațĭ și pe ceĭ vre-o cincĭ conservatorĭ și atuncĭ se vede că guvernul ar avea o opoziție de peste 70 de deputațĭ.

Cu așa opoziție nu se poate guverna.

In Senat guvernul stă tot atît de răŭ. Aurelianiștiĭ sînt 25, stătestiștiĭ vre-o 7 și tot atîțĭa conservatorĭ.

Tratative

Aceasta fiind situația și d. Dim. Sturdza dîndu'șĭ seama că situația sa e imposibilă la guvern fără o împăcare cu aurelianiștiĭ și stătiștiĭ, s'a decis să reînceapă tratările pentru o împăcare generală.

D. Sturdza tot speră că va reuși să grupeze sub d-sa pe liberaliĭ răzlețițĭ și să înlăture ast-fel pe d. Eug. Stătescu.

Aurelianiștiĭ însă pun condițiĭ prea grele d-luĭ Sturdza.

Chestia principală și „sine qua non" nu este președenția consiliuluĭ,—maĭ la urmă eĭ ar lăsa acest loc d-luĭ Dimitrie Sturdza—ci majoritatea miniștrilor. Aurelianiștiĭ se tem de o tragere pe sfoară din partea sturdziștilor în momentul în care ar primi condițiĭ de egalitate chĭar.

De aceea e probabil că împăcarea cu d. Sturdza nu se va face și vom avea un minister Stătescu, dar și acesta de foarte scurtă durată.

Rep.

Amenințărĭ muscăleștĭ

Imprudențele nesocotituluĭ din capul ministeruluĭ afacerilor străine, care n'a avut ceva maĭ bun de făcut de cît să strige că nu-ĭ e teamă de Rusia, aŭ descărcat asupra Romînieĭ o serie de impertinențe muscăleștĭ, carĭ, de sigur vor sfîrși cu scuze — nu însă din partea moscoviților.

Că Rusia nu poate vedea cu ochĭ bunĭ creșterea floteĭ romîneștĭ pe Dunăre, aceasta o știm și nicĭ nu ne puteam aștepta la alt-ceva din partea țarizmuluĭ al căruĭ ideal e suprimarea independențeĭ noastre. Că, ĭarăș!, spînzurătorul de la St. Petersburg nicĭ nu recunoaște flota noastră pe Marea Neagră și a ordonat ca pavilioanele romîneștĭ nicĭ să fie salutate de vapoarele rusești — aceasta de-asemenea o știm și înc'odată nu putem fi de cît încîntațĭ de cîte orĭ constatăm turbarea celor de la St. Petersburg față cu avîntul luat de flota noastră comercială și de războĭŭ.

Sacrificiile și munca liniștită cu care poporul nostru înțelege să săvîrșească toate progreele, lipsa de ostentație în toate actele sale, aŭ fost tot-d'auna de natură să dezarmeze pe ceĭ maĭ veninoșĭ dușmanĭ aĭ noștri.

Dacă însă cu toată liniștea în care e obicinuit să se dezvolte poporul nostru, guvernul de la St. Petersburg își ĭese din fire și aruncă țăreĭ noastre impertinențe ca cele reproduse de noĭ din *Nowoie Wremea*, unde e omul energic căruĭ să-ĭ fie scumpă demnitatea națională și să răspunză cum se cade s'o facă reprezentantul uneĭ țărĭ libere?

Ministerul nostru de externe a devenit o oficină de scuze și provocărĭ nesocotite; e rolul democrațieĭ să țină piept amenințărilor impertinente carĭ vin în special de la St. Petersburg.

Saturn.

Regele nu vrea!

Toate ziarele din opozițiune și în special ziarele independente, protestează împotriva faptuluĭ că Romîniĭ din Macedonia sînt abandonațĭ și că Mărgărit, cu baniĭ țăreĭ romîneștĭ, este însărcinat ca să distrugă acolo orĭ și ce mișcare romînească și să rupă legătura de simpatie care leagă patria-mumă cu aceștĭ fiĭ semănațĭ în munțiĭ Epiruluĭ și în cîmpiile macedoniene.

Orĭ-ce protestare e zadarnică. Toate guvernele ar voi să facă ceva. Sînt însă incapabile să ĭa vre-o măsură, de oare ce Mărgărit este maĭ presus de ele, e maĭ puternic de cît un prim-ministru și de el nu se atinge nimenĭ, de oare ce este **omul regeluĭ.**

Interesele politiceĭ germano-austriace cer ca în peninsula balcanică să nu existe o nouă complicațiune macedo-romînă, ca în imbrogliul care există acolo, Romîniĭ să fie abandonațĭ. De aceea Mărgărit lucrează plătit de țară, ca să distrugă toată lucrarea pe care tineretul și patrioțiĭ romînĭ din Macedonia aŭ întreprins-o de aproape două-zecĭ de anĭ.

Dacă țara romînească n'ar fi atît de lipsită de patriotizm practic și ar voi să unească cu protestările eĭ și deschiderea pungeĭ, e posibil ca opera de distrugere a campanieĭ Carol-Mărgărit, să fie oprită în loc. Din nefericire, inițiativa privată nu va da banĭ pentru cauza macedo-romînă, statul romîn va plăti pe dușmanul Mărgărit și rezultatul va fi că voința regeluĭ va fi îndeplinită și Romîniĭ macedonenĭ lăsațĭ în prada Grecilor, Sîrbilor și Bulgarilor.

Sfinx.

SUB CERUL PATRIEĬ

Studențiĭ

Imĭ aduc aminte de aniĭ din liceŭ—eraŭ frumoșĭ aniĭ aceĭa așa de bogațĭ în iluziĭ și prea micĭ eraŭ tinerile noastre brațe să poată coprinde toată generoasa împărăție de visurĭ și fericirĭ ce se depăna în mintea noastră, așa de înflăcărată.

— Cînd o să treacă generația noastră pe băncile universitare! Cîtă sinceritate, cîtă armonie o să fie între noĭ și cîtă iubire și lumină vom revărsa împreună asupra poporuluĭ nostru—asupra aceleĭ urieșe mase anonime care fascina sufletele noastre tinere prin îndoita putere a mizerieĭ și a poezieĭ ce ascunde în ea.

Așa visam noĭ pe atuncĭ; am trecut însă și noĭ și încă treĭ-patru generațiunĭ aŭ trecut și moarte zac îndărătul nostru generoasele iluziĭ.

Eraŭ aniĭ, scumpiĭ și dulciĭ anĭ de romantism! Iată că a venit vremea realitățiĭ, cu adevărul eĭ hîd și netrebnic..

*

Studențiĭ noștri s'aŭ întrunit zilele aceste din noŭ; din noŭ se trezise în noĭ visul scump al uneĭ studențimĭ—una și singură,—inimĭ tinere, unite în simțul superior al datorieĭ către mult nefericitul nostru popor! Din noŭ tremuram de fericite emoțiĭ la gîndul că s'ar putea ca din anul acesta să nu maĭ auzim sinistra clasificare de: studențĭ... străinĭ.

Liniștește-te, entuziasm naiv! S'aŭ îngrijit eĭ bine, dirigențiĭ destinelor noastre, să ucidă avînturile generoase ale tineretuluĭ studios; aŭ înțeles eĭ bine că acest tineret unit ar însemna sfîrșitul ereĭ de corupțiune și anti-umanitate— și aŭ introdus sfîșierile în corpul studențesc; acolo unde nu puteaŭ să vorbească de cît cugetul senin și inima tînără, eĭ aŭ știut să dea graiŭ spurcatelor interese materiale și aŭ reușit să semene în locașurile de înălțare ale universităților sămînța viitoarelor discordiĭ sociale, urile murdareĭ lupte pentru o și maĭ murdară existență.

N'aŭ vorbit zilele astea inimile voastre, tinerĭ carĭ ațĭ întins mînă frățească camarazilor de peste fruntariĭ și arătațĭ pumnul învrăjbit la jumătate din colegiĭ voștri de pe pămîntul patrieĭ!

A vorbit nefericitul și strîmtul gînd al celor ce vor să nimicească avînturile tinere— frumoasa nădejde a milioanelor de dezmoștenițĭ!

*

Singurĭ voĭ, cîțĭ-va setoșĭ de umanitate, ațĭ ridicat glasurile voastre sincere pentru frațiĭ voștri de studiĭ, tratațĭ ca „paria," singurĭ voĭ, cîte-va inime alese, ațĭ slăvit idealurile tinerețeĭ în mijlocul uneĭ tinerimĭ, îmbătrînită fără de vreme.

Pastrați-le, neatinse de noroiul vremeĭ de azĭ, curatele și sfintele idealurĭ, carĭ încălzesc tinerețea voastră, carĭ vor încălzi încă multe tinerețĭ și carĭ nu vor muri de cît odată cu moartea însășĭ a tinerețeĭ de pe pămînt!

Em. D. Fagure.

Congresul studenților

Ziua de Vinerĭ

Scandalul

Alegerea D-luĭ Moisiu ca președinte al congresuluĭ produce printre studențĭ și cu deosebire printre studențiĭ ĭeșenĭ o mare nemulțumire.

Felurite acuzațiunĭ se aduc noului ales, ĭar uniĭ din colegiĭ săĭ merg pînă acolo că-l tratează de incapabil de a prezida congresul.

Președintele cearcă să vorbească studenților, dar se încurcă și colegiĭ săĭ încep să strige să-șĭ dea demisia.

El e amenințat cu un vot de blam.

Se naște în sală un scandal regretabil, care durează maĭ bine de o oră.

Uniĭ studențĭ cer ca Moisiu să continue a prezida, pentru ca congresul să poată fi deschis, alțiĭ din potrivă cer, pe lîngă demisia luĭ Moisiu, alegerea ca președinte a unuĭ student bucureștean.

Studențiĭ ĭeșenĭ protestează. Cîțĭ-va din eĭ vorbesc și atrag atenția biurouluĭ că se calcă regulamentul.

După o gălăgie și discuție fără sfîrșit la carĭ ĭaŭ parte studențiĭ Danielopol, Axente, C. Niculescu, Zosîn, C. Popescu, Cadere, Ranetti, Teodorescu, Vlădescu, Eamandi, etc., intervine d. Carabătescu, prefectul județuluĭ, pentru a liniști lucrurile.

Cuvîntarea prefectuluĭ

Cuvîntarea prefectuluĭ a fost scurtă, dar bine spusă. D. Carabătescu a cerut studenților să treacă cu vederea micile mizeriĭ ce le vor îndura și să lucreze cu sîrguință pentru organizarea congresuluĭ. In privința alegereĭ președinteluĭ îĭ roagă să se constitue maĭ curînd.

Noua alegere

Ședința se suspendă, din cauza zgomotuluĭ, pentru 10 minute.

La redeschidere se procede la alegerea președinteluĭ.

Sînt doĭ candidațĭ: Eamandi și Leatris. Cel din urmă e ales cu cîte-va voturĭ maĭ mult.

*

După alegerea președinteluĭ, care la rîndul săŭ mulțumește studenților, d. C. Niculescu, membru în comitetul național studențesc, propune să se trimeață telegrame regeluĭ și dr. Rațiŭ.

*

Ora fiind însă înaintată, ședința se ridică, rămînînd ca în ședința de Sîmbătă dimineață să se hotărască trimiterea acestor telegrame.

Plimbarea în oraș

Pînă la orele 7 seara studențiĭ aŭ făcut cîte o preumblare în oraș.

T.-Jiŭ e un oraș de munte, mic dar plăcut. Are multe clădirĭ numeroase și frumoase. Cu deosebire noul gimnaziŭ e o clădire cît se poate de artistică.

Impregiurimele orașuluĭ sînt cît se poate de poĭetice.

Masa de seară

La orele 7 studențiĭ aŭ luat masa comună tot la hotel Cămărășescu. Reprezentanțiĭ preseĭ aŭ fost invitațiĭ d-luĭ Diacomovicĭ, inginerul județuluĭ.

Cina a fost admirabilă.

Retragerea cu facle

La orele 10 seara studențiĭ, în frunte cu muzica și avînd în mijlocul lor pe primarul orașuluĭ, aŭ pornit cu torțele aprinse spre cazarmă. Distanța de un chilometru, din oraș și pînă la cazarmă, studențiĭ aŭ parcurs-o în cîntece.

La orele 12 noaptea nicĭ un student n'a maĭ rămas prin oraș, toțĭ se duseseră să se odihnească după 24 de ore de neliniște, ceartă, oboseală și... petrecere.

Ziua de Sîmbătă

Ședința se deschide la orele 9 dimineața.

Prezidează stud. Leatris.

Biroul e compus din stud. D. Danielopol și Eraclide, secretarĭ.

Trimeterea telegramelor

Se hotărăște trimeterea de telegrame regeluĭ, d-lor Sturdza, prim-ministru, Haret, ministrul de instrucțiune, V. A. Ureche, d-luĭ Radu, primarul Fălticenilor unde s'a ținut anul trecut congresul, Vlădescu, președintele Ligeĭ, precum și luptătorilor de peste munțĭ, Rațiŭ și Lucacĭ.

Iată textul acestor telegrame.

Către rege:

Maĭestate,

Studențiĭ universitarĭ din Romînia, adunațĭ în al 18-lea congres la T. Jiŭ, consideră ca primă datorie de a'șĭ manifesta nemărginita lor dragoste și venerațiune către m. v. care ațĭ sprijinit tot-d'a-una lupta studențimeĭ romîne pentru cultură și naționalitate.

Către prințul Ferdinand:

Studențiĭ universitarĭ din Romînia, adunațĭ în congres la T.-Jiŭ, mulțumesc ceruluĭ pentru însănătoșirea altețeĭ v. și vă urează viață îndelungată pentru binele și fericirea acesteĭ țărĭ.

Către Ion Raţiŭ, Sibiŭ :

Studenţimea universitară, întrunită în congres la T.-Jiŭ, salută cu entuziasm pe cel maĭ aprig luptător în cestiunea naţională.

Către părintele Lucacĭ :

Tinerimea universitară, întrunită în congres la T.-Jiŭ, salută cu entuziasm pe aprigul luptător al cauzeĭ naţionale.

Către d. V. A. Ureche :

Studenţiĭ universitarĭ, întrunițĭ în al 18-lea congres, salută cu entuziasm pe luptătorul neobosit pentru marea cauză a romînizmuluĭ.

Către d-l Haret :

Intrunită în al 18-lea congres, studenţimea universitară salută din T.-Jiŭ pe ministrul şi profesorul eĭ, asigurîndu'l de dragostea eĭ nemărginită.

Către Dim. Sturdza :

Studenţimea universitară, întrunită în al 18-lea congres la T. Jiŭ, adînc recunoscătoare mulţumeşte mareluĭ om de stat pentru sprijinul ce ĭ-a dat în toate împrejurările şi'l asigură că în tot-d'a-una iĭ va dovedi cea maĭ sinceră dragoste.

Comisiunea de verificare

Se procede apoĭ la alegerea comisiuneĭ de verificare a socotelelor asociaţiunilor din Iaşĭ şi Bucureştĭ.

Se aleg studenţiĭ bucureşteni Arabolu, Ulvineanu Virgil şi Macarie Grigore şi studenţiĭ ieşenĭ Andriescu Vasile şi Motaş Nicolae.

Cu ocazia alegereĭ aceşteĭ comisiunĭ, se naşte o furtunoasă discuţiune din cauză că pe uniĭ studenţĭ carĭ, ne avînd ce mînca şi unde dormi, şi-aŭ cerut bilete de tren pentru a pleca din T. Jiŭ, biroul voĭa să-ĭ escludă din congres, ca uniĭ carĭ nu maĭ aŭ dreptul de a lua parte la congres.

Votarea statutelor

Se intră în ordinea zileĭ :

Votarea nouluĭ proĭect de organizare a congresuluĭ.

Se hotăreşte ca discuţia şi votarea să se facă pe capitole, de oare-ce s'ar răpi prea mult timp cu votarea pe articole.

Se începe cu cap. I.

Chestia evree

La capitolul I fiind prevăzut că numaĭ studenţi Romînĭ aŭ dreptul de a participa la congres, stud. Zosîn cere cuvîntul pentru a susţine admiterea studenţilor străinĭ.

In sală se face o mare tăcere. Timp de o jumătate de oră, oratorul intr'o admirabilă cuvîntare susţine această chestie. Atît din punctul de vedere ştiinţific cît şi naţional, oratorul arată marea necesitate ca congresele să nu fie lipsite de studenţiĭ străinĭ carĭ aŭ dovedit că sînt un factor important în mişcarea studenţească.

Zosîn a maĭ propus ca congresele să nu se maĭ ţină prin oraşele de reşedinţă din ţară, unde tinerimea a dat de multe neajunsurĭ, producînd în acelaş timp neajunsurĭ şi cetăţenilor şi autorităţilor din acele oraşe, cum bună-oară a fost aci, unde soldaţiĭ aŭ fost scoşĭ din cazarma lor şi puşĭ să doarmă prin coşare şi grajdurĭ pentru a face loc studenţilor.

Pe de altă parte, oratorul arată poziţiunea delicată a studenţilor de a se ploconi tot-d'a-una guvernelor pentru a le da mijloacele băneştĭ pentru ţinerea congreselor.

Cuvîntarea studentuluĭ Zosîn a fost ascultată cu sfinţenie de majoritatea studenţilor şi călduros aplaudată.

*

Studenţiĭ Danielopol G. şi Tiberiŭ Axente combat cererea studentuluĭ Zosîn spunînd că ovreiĭ nu pot fi primiţĭ în congres, de oare-ce sînt nepatrioţĭ.

Se pune la vot admiterea străinilor în congres şi se respinge.

Se procede apoĭ la votarea celor-l'alte capitole pînă la cap. 8 cînd ora fiind 12 şedinţa se ridică, ĭar studenţiĭ se duc la masă.

Fotografiarea

După dejun studenţiĭ se duc cu muzica la grădina publică pentru a se fotografia,

După aceea reprezentanţiĭ preseĭ, împreună cu cîţĭ-va studenţĭ, fac o vizită atelieruluĭ de pictură a cunoscutuluĭ pictor N. Bran.

Aci eĭ aŭ putut vedea o admirabilă lucrare care va face multă cinste ţăreĭ la expoziţia din Paris de la 1900.

E un tabloŭ cît se poate de original cu subĭect din viaţa poporuluĭ.

Tabloul înfăţişează pe un dorobanţ întors rănit din războĭul 77, istorisind în mijlocul familieĭ sale scene din acest războĭ.

Alăturĭ de el stă preotul satuluĭ, ĭar în faţă bătrînul săŭ tată care toarnă dintr'o ulcică de pămînt vin la toţĭ din jurul meseĭ.

Soţia soldatuluĭ, gătită ca în zi de sărbătoare, lăptează un copil, ĭar un băeţaş al eĭ de 3—4 anĭ examinează cu multă atenţiune decoraţiile luĭ „tata."

Alţĭ ţăranĭ, în jurul celor de la masă, ascultă de asemenĭ naraţiunea viteazuluĭ soldat.

Tabloul e de o mărime ca de vre-o 2 metriĭ lungime şi 2 lăţime.

Toate personagiile din el sînt în mărime naturală.

Pictorul Bran lucrează de un an la acest tabloŭ şi maĭ are încă de lucrat încă cel puţin un an.

Inainte de a fi trimes la expoziţia din Paris va fi expus cîte-va zile în Bucureştĭ.

Şedinţa de după amiază

La orele 3 şedinţa se redeschide.

Se votează şi cele-l'alte capitole.

La atribuţiunile comitetuluĭ asociaţieĭ, după o discuţie la care ĭaŭ parte studenţiĭ Tamara, Axente, Danielopol, Zosîn, etc..., se hotărăşte ca comitetul naţional să aĭbă dreptul să convoace pe studenţĭ în chestiĭ privitoare la mişcarea naţională.

La art. 36 se naşte o mare discuţiune.

Articolul acesta prevedea ca articolul prin care numaĭ studenţiĭ romînĭ aŭ dreptul de a participa la congres să nu maĭ fie **nicĭ odată** *modificat.*

Studentul Herovanu, Ranetti, Zosîn şi alţiĭ protestează în contra acestuĭ articol, cerînd suprimarea luĭ pe motivul că nu se pot angaja generaţiile viitoare asupra unuĭ articol care maĭ tîrziŭ s'ar găsi rău.

Acest articol, atît de ridicol, e însă votat de studenţĭ în mijlocul protestărilor studenţilor democraţĭ.

Se votează cu aclamaţiĭ în întreg proĭectul de statut.

Conferinţa luĭ Zosîn

După votarea statutuluĭ, şedinţa se suspendă pentru 10 minute.

La redeschidere se dă cuvîntul studentuluĭ Zosîn pentru a'şĭ dezvolta conferinţa sa : „Medicina Socială."

Medicina socială

Un public numeros, compus din tot ce e maĭ cult în T.-Jiŭ, a venit să asculte conferinţa d-luĭ Zosîn.

Sala teatruluĭ era literalmente plină.

Timp de 3 ore, Zosîn a ţinut încordată atenţia numerosuluĭ auditor şi a zmuls dese şi prelungite aplauze. D-niĭ Carabătescu, prefectul judeţuluĭ, D. Iulian advocat al statuluĭ, Frumuşeanu, primarul oraşuluĭ, dr. Niţulescu, medicul spitaluluĭ, întreg baroul, magistraţĭ, ofiţerĭ, aŭ azistat şi aŭ aplaudat pe tînărul şi entuziastul conferenţiar.

D. Zosîn îşĭ începe conferinţa sa despre: „Medicina socială", asemănînd societatea cu un vast organizm, arătînd că aceleaşĭ legĭ fundamentale vitale sînt de o potrivă partea amîndurora, atît a individuluĭ cît şi a societăţeĭ. Starea normală individuală este o stare relativă şi ideală de care în genere un ins numaĭ s'apropie şi tot aşa starea normală socială este ideală: în rarĭ vremurĭ societatea se poate găsi într'însa ; obişnuit numaĭ se concepe.

Medicina socială trebue să-şĭ dea seama de starea normală socială, să vadă ce împrejurărĭ o apropie şi carĭ o îndepărtează.

In ordinea actuală de lucrurĭ, conferenţiarul constată lipsa aproape desăvîrşită a unor condiţiĭ priincĭoase dezvoltăreĭ normale sociale. Drept aceasta dînsul preconizează înlăturarea acelor împrejurărĭ prin înlăturarea capitaleĭ pricinĭ de rele : „întocmirea economică".

Spre grăbirea aceşteĭ radicale transformărĭ, face apel la curmarea ignoranţeĭ care-ĭ zestrea obşteĭ, angajînd maĭ în deosebĭ tineretul.

Intr'o frumoasă visare, că tineretul şi-ar fi făcînd datoria, conferenţiarul închee : „*Tineriĭ aceĭa aŭ răsădit'o şi aŭ udat'o de stă şi astăzĭ verde şi înflorită pe cîmpie şi pe deal, floarea popoarelor îndestulate*: „Fericirea".

*

Ora fiind înaintată, şedinţa se ridică, rămînînd ca a doua conferinţă, a d-luĭ Cancicov, despre : „Reforma penitenciarelor", să se ţină seara cînd va avea loc şi un concert.

Sîmbătă seara

La ora 8 seara, după luarea meseĭ, comitetul asociaţieĭ, împreună cu primarul, contramandează concertul pe motivul că a doua zi studenţiĭ trebuind dis de dimineaţă să plece în excursiune la Laĭnicĭ, o poziţiune admirabilă în Gorj, aŭ nevoĭe să se culce din vreme.

In grădina publică

Pînă la ora 10 seara, cînd să se ducă la cazarmă, studenţiĭ fac o preumblare prin grădina publică.

Alăturĭ de Jiŭ aceasta e una din rarele grădinĭ frumoase ce am putut vedea.

E frumos îngrijită şi are arborĭ secularĭ. Grădina era împodobită cu arcurĭ de triumf şi luminată a „giorno".

Studenţiĭ aŭ făcut un frumos monom prin grădină, ĭar la orele 10 seara, cu muzica în frunte şi cu torţele aprinse aŭ pornit spre cazarmă parcurgînd strada principală în urale nesfîrţite.

Vip.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Strada Patria

S'a sfîrşit, nu pot fi de cît aceea ce sînt. O fiinţă fantastică, capriţioasă, visătoare, *éthérée*. Une orĭ poetică şi dulce, alte orĭ cugetătoare, saŭ anostă şi prozaică.

Iacă, astă seară, în capul meŭ este un subĭect frumos „Tuberose", îl simt că e îmbălzămător şi dulce ca nopţile de August, candid ca numele aceşteĭ florĭ, mlădios şi plăpînd ca dînsa, dar... vezĭ că scriŭ despre str. Patria.

Ştiĭ tu măcar unde-ĭ strada Patria ? Aĭ trecut în vr'o dimineaţă printr'însa, Chiţibuş ?

Nicĭ că-mĭ închipuĭam că 'n lume asemenea tîrg poate să existe. Ah !... eŭ, care fug de tot ce este urîcĭos şi murdar, am avut răbdarea să-l prefir maĭ bine de o oră şi să rămîn înmărmurită d'acest negoţ care nicĭ nu ştiam că se află pe lume.

Strada Patria începe din strada Carol (piaţa Sf. Anton) şi se termină în strada Bărăţieĭ ; ea e în stăpînirea luĭ *Şloim, Lazăr, Iţic, Leibu, Abram, Moise, Isac, Ştrul, Haim, Herşcu, Kimel, David,* neguţătorĭ bărboşĭ, urduroşĭ, gheboşĭ, jegoşĭ, toţĭ par'că făcuţĭ pe calapodul luĭ Belzebut şi Aghiuţă. Aceştia sînt neguţătoriĭ carĭ vînd : *haĭne vechĭ.*

Tîrgul acesta se încheĭe şi se asortează ast-fel : *Paţanghel, Tătăruş, Firfirică, Puşoĭ, Mancĭŭ, Arsenie, Paturică, Pancĭŭ,* dimpreună cu gasperiţele lor : *Despa, Călina, Leana, Stănica, Steliana, Rafiia, Iana, Raluca, Zalinca* şi alde *Pătrana,* daŭ pahare, tave, cane, farfuriĭ frumoase pe surtuce, gheroace, sacourĭ, halate, pantalonĭ, tunice, fracurĭ, jiletcĭ, mintene, şube, blănĭ, ipingele, cojoace, glugĭ, chipiurĭ, pălăriĭ, căciule, berete, chivăre, gugiumane, ghete, pantofĭ, inimeĭ, papucĭ, botforĭ, galenţĭ, şoşonĭ, cizme, caloşĭ... „maĭ caută ceva cocoană, maĭ dă, să-ţĭ dea D-zeŭ ce-ĭ gîndi, neşte ghete de la domnu trăite-ar D-zeŭ."

Ţiganiĭ le vînd ovreilor şi vechiturile acestea sînt reparate de dînşiĭ şi eĭ pîrlesc apoĭ cu ele pe ceĭ pîrliţĭ !

E o larmă dimineaţa, un huet, între ovreĭ şi ţiganĭ, de-ţĭ vine să-ţĭ ieĭ lumea în cap, ĭar marfa stă în rafturĭ soioasă, hărtăpînită, demodată, îmbibată de microbărimea tuturor boalelor epidemice şi cînd e atinsă de mîinĭ mercenare, încălcite, grosolane şi zgîrcite de tremură, pare că şi ea, cît iĭ de purtată şi de murdară, se 'ngrozeşte de murdăria uneĭ asemenea neguţătoriĭ.

...Şi totuşĭ şi ea e de folos... cine ştie cîţĭ visătorĭ dezmoşteniţĭ nu 'şĭ aŭ garderoba în str. Patria!

Frusinica

Buc. 30 Aug. 1897.

Poşta luĭ Chiţibuş.—*Irinel.* Loco. Mergĭ la poştă.

Un bucureştean pe zi

V. Toneanu

Trăiţĭ !... Cărăbuş !... Tacĭ moĭ !

Cine nu'l cunoaşte pe Toneanu hazliŭ pe scenă şi hazliŭ în intimitate? Dacă direcţia teatruluĭ nu-ĭ dă ocazia să'şĭ facă un bogat repertoriŭ de rolurĭ, apoĭ el are grija să'şĭ mărească în fie-care zi colosalul săŭ bagaj de anecdote.

Toneanu are în fie-care zi o nouă anecdotă de povestit.

Şi povesteşte cu haz, pune intenţiĭ şi mimică. Unul dintre ceĭ maĭ talentaţĭ şi maĭ studioşĭ actorĭ. Coleg cu I. Brezeanu şi foarte prietenos ca şi acesta. Toneanu e actor romîn.

El a făcut o adevărată creaţie în *Cărăbuş* din *Don Wagmistru* şi meritul săŭ e cu atît maĭ mare cu cît pĭesa e foarte slabă. Mare succes în valeţiĭ luĭ Molière şi Regnard.

Semne particulare : Pe cînd mulţĭ actorĭ imită artiştĭ din străinătate, Toneanu se sileşte să'şĭ imite pe fiul săŭ, care are abĭa vre-o cincĭ anĭ :

— Mă, tată Vasile !

Pic.

FEL DE FEL

Roza Pompon moartă. — Roza Pompon a murit la Paris. Asemenea decedateĭ Cora Pearl, ea a fost una din însemnatele curtezane de pe vremea imperiuluĭ. Altă dată ea a avut palate, caĭ, trăsurĭ, toalete bogate, şi în toate locurile de petrecere era printre ceĭ dîntîĭ. Dar tinereţea trecu... şi cu dînsa veniră : bătrîneţea, sărăcia şi neagra mizerie. Cu încetul îşĭ perduse toată averea şi din toată splendoarea nu-ĭ maĭ rămăsese de cît o legătură de scrisorĭ îngălbenite, pentru carĭ un colecţionar de autografe ar fi plătit multe parale. Roza Pompon a murit în spital. Sora care o îngrijea spune, că pînă în ultimul moment rămăsese frumoasă. Avea toţĭ dinţiĭ—zice ea—un păr bogat cum îl vezĭ numaĭ pe tablourĭ, şi un zîmbet... păcătuĭesc poate vorbind aşa, dar nu mă pot opri de a o spune, numaĭ în paradis se zîmbeşte probabil aşa ! Ce priveşte biletele de dragoste, sora le-a ars, făcînd printr'aceasta un mare serviciŭ celor carĭ le-aŭ scris.

*

Popă biciclist. Preotul catolic al uneĭ comunităţĭ maĭ marĭ din Hessa, care avea se îngrijească şi de alte comunităţĭ religioase maĭ micĭ, îşĭ cumpărase, pentru înlesnirea serviciuluĭ, o bicicletă. Episcopatul aflase despre activitatea sportivă a popeĭ, părea însă că nu are de obĭectat împotriva întrebuinţăreĭ bicicleteĭ de preoţĭ. Intr'o zi însă, preotul biciclist fu ofensat pe şosea de un pungaş. Lucrul ajunse la cunoştinţa episcopatuluĭ, care, în consecinţă, opri pe toţĭ preoţiĭ de a umbla cu bicicleta, avînd în vedere că acest sport nu se împacă de loc cu demnitatea pastorească.

*

Traducerile biblieĭ. La cestiunea : în cîte limbĭ e tradusă biblia, a încercat să răspundă acum de curînd secretarul asociaţiuneĭ biblice engleze, I. G. Watt. El a făcut o listă după care, pînă acum, sfînta scriptură a fost complect tradusă în 40 limbĭ europene, 41 limbĭ asiatice, 14 africane, 10 australice resp. oceanice şi 3 americane. In total decĭ, biblia a fost tradusă de a întregul în 108 limbĭ. Numărul limbilor în carĭ s'aŭ tradus numaĭ părţĭ din biblie, este de 450. Biblia compleetă n'a fost tradusă, de o pildă, în chinezeşte. In schimb sînt traduse părţĭ din biblie în 16 dialecte chinezeştĭ.

*

Crimă imaginară.— „Veniţĭ ĭute, veniţĭ ĭute !" striga maĭ zilele trecute un individ, pătrunzînd repede în postul de poliţie din strada Abbé-Grégoire, din Paris; „o crimă îngrozitoare s'a comis acasă la mine !" adăogă el. Şi spăĭmîntat peste măsură, el povesti că locuĭeşte în strada Brea şi că un răŭ-făcător, după ce s'a introdus la dînsul, s'a aruncat asupra ficeĭ sale şi a omorît-o dintr'o lovitură de cuţit. Cîţiva sergenţĭ întovărăşiră imediat pe „nenorocitul" părinte la domiciliul săŭ, unde nu întîrzie să vie comisarul de poliţie. Din fericire însă, crima nu exista de cît în imaginaţia bĭetuluĭ om, un anume Vermorel, în vîrstă de 40 de anĭ, de profesie funcţionar comercial pe care imediat îl conduseră la o casă de sănătate din apropiere.

DIN STREINATATE

Semnarea preliminărilor păceĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Turcia

Constantinopol, 6 Septembrie. — Azĭ s'a semnat tratatul preliminărilor de pace dintre Turcia şi Grecia.

Constantinopol, 6 Septembrie. — Cum în cercurile diplomatice se credea că trebuĭaŭ să se aştepte la rezerve şi la încercărĭ de tărăgăneală din partea Porţeĭ, acceptarea uşoară a învoĭeliĭ propuse de puterĭ în privinţa articolelor 2 şi 6 ale preliminărilor de pace, a fost o surprindere plăcută.

In cercurile diplomatice se aşteaptă fără îndoĭală la cîte-va dificultăţĭ încă pînă la încheĭerea definitivă a păciĭ, dar se crede cu siguranţă că există o dorinţă reciprocă de împăcĭuire, avînd în vedere trebuinţa foarte mult resimţită de a repara pagubele cauzate industrieĭ şi comerţuluĭ.

Grecia

Atena, 7 Septembrie. — Preliminările de pace s'aŭ semnat erĭ la patru ore după amiazĭ. Textul tratatuluĭ va sosi azĭ prin poştă la Atena.

După informaţiunĭ demne de credinţă, graniţa strategică va coprinde satul Kusufliani, de unde insurgenţiĭ Etnikeĭ Hetairia aŭ făcut prima lor incursiune, toate înălţimile din prejurul luĭ Zarkos, Guritza, Kutsochiros, Acrotiri, Melonna, Godaman, precum şi înălţimile din jurul luĭ Rhapsani.

Turcia ridică pretenţiunĭ asupra satuluĭ Nerreros, precum şi asupra laculuĭ cu acelaş nume. Aceste pretenţiunĭ vor fi examinate şi judecate la faţa loculuĭ, în momentul delimităriĭ graniţeĭ.

Indemnitatea de războĭ rămîne fixată la 4.000.000 lire.

Clauza privitoare la controlul datorieĭ este generală. Conţinutul săŭ definitiv se va redija în urmă.

Evacuarea Tesalieĭ pînă la linia Peneuluĭ va începe îndată după ce Camera elenă va fi decis carĭ sînt veniturile afectate serviciuluĭ datorieĭ. Evacuarea definitivă nu se va face de cît după plata integrală a indemnităţeĭ de războĭ.

Presa greacă

Atena, 7 Septembrie. — D. Ralli a declarat ziariştilor că condiţiunile de pace sînt împovărătoare.

Camera va fi convocată îndată după ce va sosi textul oficial al tratatuluĭ.

Dacă aceasta ratifică tratatul preliminărilor de pace, atuncĭ va începe îndată licenţiarea rezerviştilor. Nu se va ţine sub drapele de cît ultimele două clase, carĭ, cu recruţiĭ din 1898, vor forma armata însărcinată să reocupe Tesalia. Probabil că generalul Smolenski va fi pus în capul aceşteĭ armate.

Atena, 7 Septembrie.—Declaraţiunile preseĭ zic în general că condiţiunile de pace sînt foarte împovărătoare.

„Proia" zice că d. Ralli, parodiînd pe Thiers, proclamă condiţiunile de pace monstruoase, dar rămîne la putere.

„Asty" constată că Grecia plăteşte scump nebunia sa de un ceas ; ea ese din această încercare mutilată şi condamnată să plătească o indemnitate sfîşietoare, şi este atinsă în independenţa sa de controlul internaţional.

Singura consolare la nenorocirile înspăimîntătoare ce aŭ lovit patria este faptul că 300,000 de Tesalienĭ nu sînt despărţiţĭ de ea. Grecia a avut 1870 al eĭ fără Alsacia.

„Akropolis" consideră rezultatele războĭuluĭ ca fructele uneĭ politicĭ rele care a ţinut prea mult.

Radicalul „Embros" insinuă că părăsirea provizorie a Tesalieĭ ar fi preferabilă primireĭ controluluĭ internaţional.

Ziarele delyaniste atacă cu violenţă cabinetul ca fiind sorgintea tutulor nenorocirilor ; pe cînd antidelyaniştiĭ din contra atacă pe d. Delyannis pe care îl consideră ca geniul răŭ al Greciĕĭ.

Cele l'alte ziare consideră că delimitarea strategică constitue o adevărată cesiune de teritoriŭ şi face iluzorie apărarea ţăreĭ.

Impresiunea opiniuneĭ publice la Atena se traduce printr'o resignare dureroasă.

De şi circulă diferite zvonurĭ asupra atitudineĭ probabile a Camereĭ, neliniştea ce domneşte în cercurile oficiale provine maĭ cu deosebire de la clauza privitoare la controlul internaţional, a căreĭ formă definitivă este lăsată în suspensie.

Litere-Arte-Ştiinţe

Jean Richepin, celebrul autor al atîtor drame, poeziĭ şi romane, se află actualmente la Tanger, în tovărăşia unor amicĭ pictorĭ şi literaţĭ. Scopul călătorieĭ renumituluĭ scriitor francez e ca să studieze moravurile marocane. Şi, pentru ca rezultatul cercetărilor sale să fie maĭ satisfăcător, Jean Richepin va pleca în curînd de la Tanger la Fez şi Tetuan.

*

Din Paris se anunţă moartea luĭ Alix Fournier, un muzician de mare talent, autor al opereĭ „Stratonice" care, acum cît-va timp, s'a jucat la opera din acel oraş. Luĭ Alix Fournier, afară de „Stratonice", se datoresc maĭ multe alte melodiĭ carĭ aŭ obţinut mult succes ; ca maĭ însemnate însă putem cita : „Ave Maria", „Fil de la vierge", „Chanson moldave", „Floréal", „J'ai vu s'envoler mon beau rêve", etc. El nu trecuse încă de 30 de anĭ.

*

Revista internaţională „Cosmopolis" publică, în ultimul eĭ număr, o serie de amintirĭ consacrate mareluĭ patriot italian Mazzini. Ele sînt datorite uneĭ literate germane, Malwida de Meysenburg, celebră pentru încrederea şi adînca amiciţie ce ĭ-aŭ acordat Richard Wagner şi Frederich Nietzsche. Malwida de Meysenbug a fost asemenea şi amica luĭ Iosef Mazzini pe care l'a întîlnit la Londra, în 1853, la revoluţionarul rus Alexandru Herzen.

PLINGERI

Un vînzător de ziare, anume David Şaimovicĭ, ni se plînge că a fost bătut şi dat afară din cofetăria D-luĭ Toma Constantinescu, din strada Carol, zicîndu-i-se ca de altă dată să nu maĭ intre în acel local cu alte ziare spre vînzare de cît *Voinţa Naţională* şi... *Constituţionalul !!!*

Ne place a crede că patronul e străin de acest fapt, decĭ iĭ atragem atenţiunea.

*

Maĭ mulţĭ locuitorĭ, din comuna Plaineştĭ, cătuna Gugeştĭ, judeţul R.-Sărat, ne adresează o scrisoare prin care ni se plîng că preotul din acea comună, Mihail Antonescu, o duce într'o vecinică

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

111

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

IV

— Sînt la dizpoziţia d-voastră, d-le.

Şi cînd judecătorul plecă, Thomeret parcă respira maĭ uşor.

— El nu bănueşte nimic, murmură el... Hotărît, nu e atît de greŭ, după cît se crede, să puĭ justiţia în încurcătură...

Acest incendiŭ pusese pe doĭ oamenĭ în mare încurcătură.

Aceştia eraŭ ceĭ doĭ asociaţĭ Farigoule şi Marc Roux.

Orĭ-cine'şĭ aminteşte că după întreţinerea lor cu Ana, în strada Mortmartre — întreţinere care urmase viziteĭ luĭ Gilbert — ceĭ doĭ amicĭ nu perduseră timpul şi'şĭ dădură întîlnire pentru a doua zi dimineaţă la gară.

In noaptea următoare, cîte-va ore după sosirea lor Val-Dieu, putură să vadă din ferestrele cîrciumeĭ în care se aflaŭ cum ardea sticlăria.

Pentru dînşiĭ, carĭ cunoşteaŭ perfect pe Thomeret nicĭ o indoĭală nu era cu putinţă.

— El a dat foc !

Iată ce'şĭ spuseseră în acelaşĭ timp.

Din ferestrele lor priveaŭ la spectacol fără a scoate o vorbă.

— Dacă am avut oare care speranţă asupra avereĭ luĭ Thomeret, această speranţă s'a dus ca fumul, zise Marc-Roux

— Din fericire, tu aĭ prevăzut cazul.

— Da.

— Şi aĭ o ideĭe de geniu.

— O ideĭe de geniŭ ! făcu cu modestie micul om.

— Şi vreĭ să păstrezĭ mereŭ secretul?

— Răbdare: nu veĭ aştepta mult pînă să'l ştiĭ...

— Pentru ce o nouă întîrziere ?

— Drace ! N'am prevăzut aceste evenimente, acest incendiŭ... Şi apoĭ vezĭ, tu, încă totul. Prevăd c'or să se petrea că lucrurĭ nouĭ în cîte-va zile...

— Ce ?

— Arestarea luĭ Thomeret. Totuşĭ avem încă ceva banĭ. Să aşteptăm. Vreaŭ numaĭ să te însărcinez c'o misiune.

— Vorbeşte !

— Eŭ ţin să nu părăsesc Monthermé şi să am ochiul asupra luĭ Val-Dieu. Tu te veĭ duce de îndată ce se va face ziua, pînă la stabilimentele metalurgice ale d-neĭ Grantier. Nu'ţĭ va fi tocmaĭ greŭ să legĭ conversaţia cu un lucrător. Veĭ încerca să aflĭ dacă d-na Grantier se găseşte tot d'auna la stabilimente şi încă pentru cîtă vreme. Am auzit spunîndu-se după nereuşirea măritişuluĭ cu Gilbert, că ar avea de gînd să părăsească ţara... Totuşĭ, la călătoria noastră din urmă, ea nu plecase încă. Imĭ veĭ spune-o.

— Pentru care scăp voieştĭ să fiĭ informat ?

— Pentru ideĭa mea de geniŭ.

— Bine. Te voĭ asculta. Veĭ avea informaţiile necesare înainte de amiazĭ.

— Nu sîntem forţaţĭ. Şi ţi-o repet, nu putem face nimic înainte de două saŭ treĭ zile.

Dimineaţa, în adevăr, Farigoule plecă.

El obţinu uşor informaţiile cerute.

Şi le raportă, după amiazĭ, camaraduluĭ săŭ.

D-na Leontina Grantier nu plecase. Ea îşĭ propusese să părăsească uzina în chiar ziua ceea, cînd sosi la stabilimentele metalurgice ştirea despre incendiŭ. Fusese foarte emoţionată de catastrofa care lovise pe biata Sabina. Avea pentru mama adoptivă a luĭ Gilbert o adevărată afecţie. Putea decĭ s'o părăsească într'un moment atît de critic ?

Ea îşĭ desfăcu geamantanul şi rămase.

Şi în prima zi fu văzută la Celesta consolînd pe Sabina.

Petrecu ziua cu ea şi nu se întoarse de cît seara la stabilimente, cînd sosiră la Val-Dieu Gilbert şi Thomeret.

Restul săptămîneĭ se scurse.

Sîmbătă dimineaţa îngrijitorul caselor jandarmerieĭ aduse luĭ Thomeret o scrisoare prin care era chemat la Charleville.

Fusese doar prevenit de judecător.

N'avu nicĭ cea maĭ mică bănuială de vre-un pericol.

Zise bucuros jandarmuluĭ.

— E ceva noŭ ?

— Pe credinţa mea, nu ştiŭ nimic, zise acesta.

El plecă şi într'o oră se afla la parchet.

Judecătorul îl făcu să intre în cabinetul săŭ fără a'l lăsa să aştepte.

In cabinet grefierul, la biuroul săŭ, regula nişte hîrtiĭ.

— Şedeţĭ d-le, zise judecătorul cu răceală. V'am făcut să veniţĭ pentru o complectare a instrucţieĭ.

— Aţĭ descoperit vre-un indiciu ?

— Poate ; vă veţĭ da seamă de aceasta d-voastră chiar...

Thomeret începu să'ncerce un fel de jenă.

El căută să ghicească părerea intimă a judecătoruluĭ după obrazul săŭ. Dar aceasta'ĭ era imposibil.

Judecătorul deschise un dosar şi parcurse cîte-va note.

Şi, cum sticlarul şedea în picioare, zise :

— Şedeţĭ, d-le ; avem treabă împreună maĭ mult timp.

Să fi fost un suez ascuns în aceste vorbe ?

In sfîrşit judecătorul ridică capul :

— Incendiul sticlărieĭ d-voastre a fost pus de o mînă criminală, zise el ; avem probe despre acesta...

— Cunoaşteţĭ culpabilul ?

— Nu, dar d-voastră ne veţĭ ajuta să'l descoperim...

— In ce ?

— Răspuzînd fără hezitare la întrebările mele.

— Pentru-ce aşĭ hezita ? făcu Thomeret.

N'am ca şi justiţia interes să găsesc şi să văd pedepsindu-se mizerabilul ?...

— Mĭ-aţĭ spus ziua trecută, cînd am primit prima d-voastră depoziţie, că o magazie vecină de locuinţă şi cele l'alte clădirĭ ale d-voastre conţinea o oare care cantitate de petrol.

— Această informaţie ar fi putut să v'o dea, ca şi mine, toţĭ lucrătoriĭ meĭ.

— In adevăr, mĭ-aŭ dat-o. Maĭ eraŭ locurĭ în sticlărie în carĭ se aflaŭ buteliĭ cu petrol ?

— Nu, zise Thomeret.

Se observa puţină tremurătură în glasul luĭ.

— Aceasta mi-aŭ spus'o tot lucrătoriĭ d-voastre.

— Puneţĭ la îndoială cuvîntul meŭ ?

— Nu. De loc maĭ puţin ca altă lume ? Şi sînt sigur că veţĭ răspunde cu aceeaşĭ francheţă la tot ce vă voĭ întreba.

— Aţĭ spus ceva prea-prea d-le... zise Thomeret cu o veselie forţată.

Judecătorul ridică ochiĭ cu răceală.

— Nu retrag nimic din ceea ce am zis.

Corpul luĭ Thomeret începu să'ĭ tremure de astă dată în întregime.

Frica sa se mărea.

El regreta că venise.

Dar este gata să înfrunte pericolul.

El nu era om care să se înfricoşeze pentru atîta, că în viaţa sa înfruntase doar atîtea ameninţărĭ şi atîtea pericole

— Or, zise magistratul metodic şi reluîndu'şĭ interogatoriul, din ancheta noastră rezultă că, în seara incendiuluĭ, treĭ bobine de petrol fură sustrase din magazie. Prima a fost regăsită, saŭ maĭ curînd resturile celeĭ dîntîĭ aŭ fost descoperite sub ruinele sticlărieĭ ; ale celeĭ d'a doua sub sfărîmăturile birourilor ; ale celeĭ de a treia în pavilionul care ţine de castel.

— Atuncĭ d-le, împărtăşesc opinia d-voastră.

— Şi gîndiţĭ ?...

— Că nu maĭ poate fi nicĭ o îndoĭală.. Este o crimă... O bobină putea fi uitată în una saŭ două din aceste locurĭ, dar în cîte-trele de odată este imposibil...

— Nimenĭ nu era însărcinat să supravegheze în fie-care seară ?

— Cea maĭ mare parte din timp, cînd o supraveghere era utilă, nu dădeam nimănuĭ sarcina grijeĭ exerciţiuluĭ... In timpiĭ din urmă însă, încurcătura afacerilor mele, creînd preocupaţiĭ şi tristeţă, m'a făcut să neglijez această supraveghere. Şi de cîte-va zile, sticlăria fiind închisă orĭ-ce supraveghere n'ar maĭ fi folosit la nimic.

Judecătorul tăcu cîte-va minute.

Apoĭ reluă :

— Incendiul a izbucnit între 11 şi 12 ore în noaptea de Lunĭ spre Marţĭ... Eraţĭ plecat în seara aceea ?

— Da, d-voastră o ştiţĭ... Şi voĭ regreta-o toată viaţa, căceĭ se poate ca mizerabilul să fi hezitat a comite crima dacă ar fi ştiut că nu lipseam de-acasă.

— Posibil, posibil ! zise magistratul distrat.

El aruncă o privire spre grefier.

Grefierul răspunse printr'o altă privire. El scria regulat întrebărĭ şi răspunsurĭ. Cum însă Thomeret stătea cu spatele spre dînsul, el nu observă.

— Ce tren aţĭ luat ?

— O ştiţĭ asemenea.

(Va urma)

beţie, din care pricină nu'şĭ vede nicĭ o dată de datorie. Afară de asta, numitul preot înjură şi huĭdueşte pe orĭ-care încearcă să'l facă atent asupra stăreĭ mizerabile în care îl aduce beţia de cele maĭ multe orĭ.—Atragem atenţia celor în drept asupra acestuĭ preot fără ruşine.

*

Dim. N. Pătruţescu, fost sergent de stradă, s'a prezentat în redacţia ziaruluĭ nostru şi nĭ s'a plîns că, îndrăznind ca să se roage pentru ca să nu'l mute de la postul ce ocupa, a fost pus la amendă de 10 leĭ, sub motiv de insubordonanţă ş'apoĭ dat afară din corpul sergenţilor de către maiorul Milicescu, căruia i se plînsese de nedreptatea ce i se făcea. Ast-fel, graţie hotărîreĭ arbitrare a comandantuluĭ corpuluĭ de sergenţĭ, bĭetul Pătruţescu, care are nevastă şi patru copiĭ, se găseşte astăzĭ muritor de foame pe drumurĭ. Din parte-ne cerem să se numească o ancheta care, cercetînd afacerea, să reintegreze în funcţia ce ocupa pe nenorocitul fost sergent.

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

Serbarile din Braila şi Galaţi

Serbările din Brăila şi Galaţi

Sosirea în Brăila. — Vizitarea docurilor. — Dejunul. — Toasturile. — La cheiŭ. — Sosirea miniştrilor. — Pe vaporul „Bucureştĭ". — Punerea în mişcare. — Sfinţirea. — Cuvîntările miniştrilor.—La Galaţĭ.—Banchetul. — Plecarea spre Bucureştĭ.

Duminecă, cu ocazia inaugurăreĭ linieĭ Brăila-Rotterdam şi sfinţireĭ nouluĭ vapor „Bucureştĭ", a avut loc în portul Brăila una din cele maĭ splendide festivităţĭ.

Voĭ căuta să daŭ cele maĭ amănunţite detaliĭ asupra aceşteĭ serbărĭ la care am participat ca reprezentant al ziaruluĭ „Adevĕrul".

*

Am ajuns în oraşul Brăila la orele 5 şi un sfert dimineaţa, împreună cu ceĭ-l'alţĭ reprezentanţĭ aĭ preseĭ din Capitală. La gară am fost întîmpinaţĭ de d. maĭor Coandă, sub directorul serviciuluĭ de navigaţie, împreună cu care ne-am transportat în localul „Universelle", unde nĭ s'a servit o mică gustare.

După aceasta am vizitat oraşul, ĭar la orele 9 ne-am transportat la docurĭ, unde d. maĭor Coandă, ajutat de un funcţionar al docurilor, ne-a arătat instalaţiunile în cele maĭ amănunţite detaliĭ. Vizitarea a început din birourile administraţieĭ, apoĭ am trecut la instalaţiunea motoruluĭ, care într'adevăr merită să fie văzută. O forţă motrice, putere echivalentă cu a 500 caĭ, care scuteşte de la un lucru cel puţin 2000 braţe.

D'acĭ ne-am coborît în suterane, pe unde se introduc cerealele, şi treptat, dîndu-nĭ-se toate explicaţiunile asupra mişcăreĭ, ne-am suit pînă la platformă, unde cerealele, urcate prin benzĭ de transmisiune, sînt înmagazinate.

Ajunşĭ pe platformă, s'a dat comanda de punerea maşinilor în mişcare, apoĭ am fost servițĭ cu un aperitif, ĭar la orele 11 nĭ s'a oferit un dejun în localul „Universelle".

*

Afară de reprezentanţiĭ preseĭ la acest dejun, oferit de direcţiunea serviciuluĭ maritim, aŭ luat parte şi alte persoane carĭ eraŭ invitate.

Din partea direcţiuneĭ serviciuluĭ maritim se aflaŭ: d-niĭ E. Cotescu, directorul serviciuluĭ, maĭor Coandă, subdirectorul aceluĭ serviciŭ, Altman, şeful divizieĭ de exploatare şi fost funcţionar superior la C. F. R., Lucasievicĭ, agent principal al serviciuluĭ maritim din Constanţa, Criseat, inginer maritim, Seymery şi baron de Steiger, agenţĭ principalĭ aĭ serviciuluĭ maritim romîn din Constantinopol şi diferite alte persoane.

*

Cînd s'a servit şampania, d. Cotescu a ţinut cea d'întîĭ cuvîntare. D. Cotescu, în puţine cuvinte bine simţite, mulţumeşte preseĭ de sprijinul pe care l'a dat cu această ocaziune, apoĭ începe a face istoricul înfiinţăreĭ serviciuluĭ maritim în ţară la noĭ şi încheĭe prin cuvinte pline de cele maĭ nobile simţiminte de patriotizm, urînd ţăreĭ şi poporuluĭ romîn avînt continuu spre progres.

După d. Cotescu vorbeşte d. maĭor Coandă, sub-directorul serviciuluĭ maritim. D. maĭor Coandă, în toastul pe care l'a ridicat, arată progresul pe care l'a făcut marina romînă, de cînd se află în capul eĭ un om valoros ca d. Cotescu, care e directorul onorific al aceluĭ serviciŭ.

Maĭ vorbiră apoĭ cîţĭ-va din ceĭ prezenţĭ, recunoscînd fie-care meritele d-luĭ Cotescu şi mulţumindu-ĭ în acelaş timp de buna primire.

*

La orele 1 şi jumătate ne-am transportat la cheĭul de la docurĭ, unde era ancorat vaporul „Bucureştĭ". Portul, docurile şi toate vasele ancorate eraŭ pavoazate. Vasul „Bucureştĭ" era impodobit cu brad şi pe el arborate diferite pavilioane.

O lume imensă staţiona pe cheĭ şi pe toate vasele din port. In vremea asta sosesc din Galaţĭ vre-o 4 vapoare încărcate de lume, gata să acompanieze vaporul „Bucureştĭ".

La orele 2 şi jum. soseşte un tren special, din care descind d-niĭ I. Brătianu, ministrul lucrărilor publice, D. Sturdza, ministrul de externe, Djuvara, ministrul de justiţie, Saligny, directorul general al C. F., Caton Lecca, prefectul poliţieĭ Capitaleĭ, colonel Coandă, comandantul regimentuluĭ Cetate, Bastachi, senator, Bianu, deputat, Vintilă Brătianu, directorul regieĭ monopolurilor statuluĭ, Dianu, directorul general al închisorilor, Bursan, prim-ajutor de primar al Capitaleĭ, Ionescu, primarul oraşuluĭ Brăila, Carnavali, mare exportator de cereale, Veronas, Cavalioti, Cociaş, consulul olandez şi consulul Turcieĭ la Brăila, episcopul Dunăreĭ-de-Jos, Partenie, însoţit de clerul local, şi diferite alte persoane marcante din oraşele Brăila şi Galaţĭ.

*

La sosirea acestuĭ tren, care s'a oprit la debarcaderul docurilor, unde o punte, frumos construită, ducea la vaporul „Bucureştĭ", lumea a aclamat pe noiĭ venițĭ şi muzica militară a început să intoneze un marş.

Miniştriĭ aŭ fost primiţĭ pe noul vapor de d-niĭ Cotescu şi Coandă. Imediat după ridicarea punţeĭ, vaporul s'a pus în mişcare, luînd direcţiunea spre Galaţĭ.

*

Inaintea vaporuluĭ „Bucureştĭ" mergea vaporul „Medea", în dreapta vaporul „Orientul", în stînga vaporul „Principele Carol I", ĭar în urmă vaporul „Brăila". Afară de acestea, se maĭ aflaŭ de jur împrejur vapoarele „Docurile", „Galaţĭ" „Comisiunea europeană" „Fratelli Mendel", maĭ multe remorchere şi vre-o sută de şalupe, toate încărcate de lume.

*

Vaporul „Bucureştĭ" mergea foarte încet şi în timpul acesta a început să se oficieze serviciul divin pentru sfinţirea luĭ. După aceasta se servi imediat şampanie cînd, s'aŭ început şi cuvîntările.

D. I. Brătianu, ministrul lucrărilor publice, a luat cuvîntul cel d'întîĭ, apoĭ aŭ urmat d-niĭ Sturdza, Ionescu, primarul oraşuluĭ Brăila, Carnavali, exportator, Verona, Cavalioti, Cociaş, consulul olandez şi d. Bursan. După fie-care toast, muzica intona cîte-va acordurĭ, ĭar lumea de pe vapoarele din jurul nostru aclama prin urale.

Atît d. Brătianu cît şi d. Sturdza, prin cuvîntările ţinute, arătară progresele făcute de Romînia în timpiĭ din urmă, atribuindu-le pe toate regeluĭ pe cîtă vreme parte din persoanele carĭ aŭ maĭ vorbit după miniştriĭ numiţĭ, atribuĭesc totul „mareluĭ om de stat" d. Sturdza.

După terminarea cuvîntărilor, se adresează o telegramă de felicitare regeluĭ, în care iscălesc persoanele oficiale.

*

La orele 3 şi jum. am ajuns în faţa portuluĭ Galaţĭ, unde vaporul „Bucureştĭ" a staţionat.

Aspectul era grandios. Toate vapoarele din portul Galaţĭ eraŭ pavoazate; zecĭ de vapoare, carĭ defilaŭ, dădeaŭ salve de tunurĭ. Sunetul bucĭumelor, al sirenelor şi al muzicilor, carĭ cîntaŭ pe maĭ multe vapoare, strigătele de urale şi saluturile cu batistele şi pălăriile făceaŭ ca serbarea să devie din ce în ce maĭ entuziastă.

Remorcherele marineĭ militare, la rîndul lor, aŭ făcut cuvenita defilare, în sunetul goarnelor şi salvelor de tunurĭ.

Zgomotul era asurzitor, mişcarea pe Dunăre ca nicĭ-o-dată; tabloul, în total, era în adevăr feeric.

*

La orele 4 şi jumătate vaporul „Bucureştĭ" acostează la cheĭul de la docurĭ, unde, ca şi în Brăila, întreaga populaţie din Galaţĭ ne primeşte cu urale şi în strigăte frenetice de:

„Trăiască Romînia!"

Acĭ, un tren special aştepta pe miniştriĭ, carĭ îndată s'aŭ urcat în el, urmaţĭ de persoanele cu carĭ sosiseră, ĭar d. Saligny dă comanda de plecare.

La orele 8 s'a oferit o masă la hotel Bristol, unde, pe lîngă reprezentanţiĭ preseĭ, aŭ maĭ luat parte un număr de persoane oficiale, printre carĭ se afla şi d. Proret, comandantul vasuluĭ „Bucureştĭ".

Masa a durat pînă la orele 9 şi jumătate, cînd, însoţiţĭ de d. maĭor Coandă şi de d. Altman, ne-am transportat la gară, de unde, la orele 10, am plecat spre Bucureştĭ, ducînd cu toţiĭ amintirea unor ore de înalte emoţiunĭ sufleteştĭ.

De remarcat însă este că la această festivitate n'aŭ luat parte nicĭ comandantul corpuluĭ III de armată, nicĭ şeful brigadeĭ respective.

Gr. C. Filipescu.

D. Vasile Kogălniceanu, deputat, a ţinut Duminică o conferinţă, în sala „Pomul Verde", vorbind despre „chestia evreĭască."

Sala a fost plină de lume, în special evreĭ, în favoarea cărora şi vorbise.

D. Kogălniceanu a vorbit şi despre ideĭa fondăreĭ unuĭ stat evreesc, combătînd-o sub cuvînt că ea va da antisemiţilor un noŭ motiv de a acuza pe evreĭ că nu sînt patrioţĭ şi că tind să se reîntoarcă în patria lor, pe care aŭ uĭtat-o însă cu desăvîrşire.

D. Kogălniceanu n'a spus nimic despre modul cum chestia evreĭască din Romînia ar putea fi rezolvată.

Un mare număr de comercianţĭ din Capitală aŭ hotărît înfiinţarea uneĭ societăţĭ care să se ocupe cu regularea falimentelor.

Această societate, care va fi un fel de „Kreditoren verein" din Germania, va fi condusă de un ales al comercianţilor, va angaja maĭ mulţĭ advocaţĭ şi va avea grija încasăreĭ poliţelor comercianţilor carĭ vor face parte din societate.

Cu acest mod se va pune întru cît-va capăt escrocheriilor samsarilor de falimente.

Deja se lucrează la statutele societăţeĭ după modelul statutelor aceloraşĭ societăţĭ din Austria şi Germania.

Mort în vagon

Sîmbătă seara poliţia din Capitală a primit o telegramă din Ploeştĭ prin care se spunea că în trenul din Moldova, care avea să sosească pe la orele 11 noaptea în Bucureştĭ, se află un mort.

Imediat se luară toate măsurile pentru ca la sosirea trenuluĭ să se poată afla ce este cu mortul şi, în consecinţă, parchetul fu sesizat.

*

Trenul din Moldova sosi la orele 11 şi imediat poliţia începu să cerceteze în toate vagoanele. Intr'adevăr, într'un cupeŭ de clasa I-a poliţia găsi un om bătrîn mort, ĭar alăturea de mort şedea o femeĭe bătrînă.

Femeĭa istorisi că mortul este bărbatul eĭ, că se numeşte Leibu Abramovicĭ şi că e din Piatra-Neamţu.

*

Leibu Abramovicĭ, mare bogătaş din P.-Neamţu, a plecat d'acolo Sîmbătă dimineaţa pentru a se căuta la Bucureştĭ cu medicĭ maĭ bunĭ, de oare-ce era bolnav. Pe urmă însă i se făcu răŭ şi dincoace de staţia Ploeştĭ încetă din viaţă.

Persoanele carĭ se aflaŭ în acel vagon părăsiră imediat vagonul şi lăsară pe femeĭe singură cu mortul.

D. procuror Nicolaŭ, constatînd cele declarate de femeĭa mortuluĭ, ordonă ridicarea cadavruluĭ şi transportarea luĭ la morgă.

Mitropolitul Moldoveĭ se află grav bolnav de vre-o cîte-va zile.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Fiica răzbunătoare" n'are loc în numărul de azĭ.

Consiliul comunal din Iaşĭ a numit o comisiune, compusă din d-niĭ Botez, Cozadini şi Ed. Ghica, care să se ocupe cu elaborarea programuluĭ pentru primirea regeluĭ cu ocazia inaugurăreĭ universităţeĭ din Iaşĭ.

Ministerul de instrucţiune publică a alcătuit un noŭ regulament pentru facultăţile de filozofie şi litere de la universităţile din Iaşĭ şi Bucureştĭ.

Noul regulament va intra în vigoare la 1 Octombrie a. c.

Din ale luĭ Nicoreanu

Cu privire la barbariile săvîrşite de felcerul Nicoreanu, dăm loc azĭ următoareĭ scrisorĭ dintre nenumăratele pe carĭ le primim zilnic:

Domnule director,

Am fost viŭ emoţionat văzînd că aţĭ dat la lumină prin ziarul d-voastre *Adevĕrul* barbariile doctoruluĭ C. Nicoreanu.

Sînt opt anĭ de cînd am sfîrşit armata şi nicĭ pînă în prezent nu pot uĭta barbariile comise de doctorul C. Nicoreanu în timpul serviciuluĭ meŭ activ. Am făcut armata în corpul jandarmilor călărĭ din Bucureştĭ, unde în acel timp doctorul C. Nicoreanu se afla cu serviciul săŭ. Am văzut toate barbariile şi torturile ce d-sa săvîrşea cu nenorociţiĭ soldaţĭ cînd aceştĭa veneaŭ la vizita medicală pentru diferite boale; dînsul, în loc de a'ĭ consulta şi a le da medicamentele necesare, fără să'ĭ întrebe, se adresa infirmieruluĭ zicîndu'ĭ:

— Dă'ĭ jandarmuluĭ să bea din băutura cea bună, ca altă dată să nu maĭ aĭbă poftă să maĭ vină pe la noĭ.

Şi ce să vezĭ! îĭ da un fel de băutură numită *specific* pe care o făcea d-sa din pelin combinat cu substanţe otrăvitoare şi cînd bea soldatul începea să se dea cu capul de toţĭ pereţiĭ, ĭar dacă maĭ zicea ceva îĭ maĭ da încă o doză, ast-fel că soldatul ajungea în stare să moară, căcĭ după această băutură două saŭ treĭ zile nu maĭ putea să mănînce.

Am văzut acestea fiind-că eram bolnav în infirmerie de o rană ce o aveam la piciorul stîng. Am maĭ văzut încă cum soldaţiĭ veneaŭ la vizită bolnavĭ de conjunctivită granuloasă şi dînsul, în loc de a le da ajutoarele necesare prin medicamente saŭ spălăturĭ, îĭ punea jos în sala divizionuluĭ şi îĭ bătea cu trăgătorile, — cîte 30-40 trăgătorĭ în şir — ĭar în urmă, pentru ca soldatul să nu se poată duce în acel moment să reclame autorităţilor superioare, îl băga la închisoare pentru cîte opt zile, pînă se vindecaŭ vînătăĭele, ast-fel că mulţĭ dintre soldaţĭ preferaŭ maĭ bine să rămîĭe orbĭ de cît să se ducă la vizita doctoruluĭ C. Nicoreanu şi chĭar mulţĭ s'aŭ îmbolnăvit de acest specific şi aŭ şi încetat din viaţă.

Dar nu numaĭ acestea sînt fără de legile d-ruluĭ Nicoreanu; mă opresc însă aicĭ, căcĭ alt-fel n'aşĭ maĭ isprăvi.

Vlaşca **Marinescu**

După cum se vede, este lung şirul anilor de cînd călăul Nicoreanu tortureză lumea cu *specificul* săŭ, precum lung e şi şirul celor carĭ aŭ avut să sufere de pe urma luĭ.

Anghina difterică bîntuĭe din noŭ în Iaşĭ cu cea maĭ mare furie.

Primăria din Iaşĭ a rugat pe d. dr. Felix să vie în acel oraş pentru ca să se poată lua de urgenţă măsurĭ ca epidemia să fie combătută.

Ziarele germane publică o telegramă oficioasă din Bucureştĭ prin care guvernul romîn anunţă că conflictul ruso-romîn ar fi fost deja aplanat într'un mod satisfăcător pentru ambele state.

D-nu Sturdza s'a grăbit să liniştească Europa.

Noĭ ştim însă că conflictul e departe de a fi aplanat.

Violarea uneĭ minore

In strada Răspîntieĭ, 37, locuĭeşte un Domn V. Dragomirescu, la care serveşte fata Florica Iacob Dumitru, în vîrstă de 14 anĭ.

Copila era foarte cuminte şi nu eşea de cît rare orĭ la plimbare. Totuşĭ, cum era frumuşică, aprinse poftele unuĭ vecin din acea stradă, anume Ioan Apostol, care începu s'o urmărească cu propoziţiunile sale.

Erĭ, Ioan Apostol se prezintă la d. Dragomirescu, ca vaccinator al primărieĭ, rugîndu-l să-ĭ dea fata ca s'o ducă pînă la primărie pentru a o vaccina.

Fata plecă cu Ioan Apostol, care, în loc s'o ducă la primărie, o duse la Grozăveştĭ, unde violă în modul cel maĭ bestial pe sărmana copilă şi apoĭ dispăru.

Copila Florica se adresă atuncĭ unuĭ sergent de stradă care a condus o la secţia respectivă, unde declară toate cele întîmplate.

Poliţia se află pe urmele luĭ Ioan Apostol, care va fi predat parchetuluĭ.

La congresul internaţional de medicină din Moscova, profesorul dr. Toma Ionescu, unul dintre delegaţiĭ guvernuluĭ romîn, a făcut opt comunicărĭ importante în ramura chirurgieĭ. Aceste comunicărĭ aŭ fost foarte apreciate şi aŭ obţinut un mare succes pe lîngă celebrităţile chirurgicale şi gynecologice prezente la acel congres. Toate comunicările sale aŭ dat loc la discuţiunĭ, maĭ cu seamă asupra rezecţiuneĭ simpaticuluĭ cervical, reducţia gibozităţeĭ potice, castraţia abdominală totală.

La banchetul dat secţiuneĭ chirurgicale cu prilejul închidereĭ congresuluĭ, doctorul Ionescu, printr'un discurs remarcabil, a mulţumit, în numele guvernuluĭ romîn, comitetuluĭ de organizare şi chirurgilor ruşĭ pentru primirea atît de cordială ce aŭ făcut reprezentantuluĭ chirurgieĭ romîne.

P. Stavri Brătianu, inginer, domiciliat în calea Dorobanţilor No. 59, a încetat alaltă-seară subit din viaţă.

Decedatul Brătianu era un om tînăr şi sănătos. Eşind erĭ în curte, se plimbă puţin şi de odată căzu jos, începu să verse sînge şi muri.

Mediciĭ, chemaţĭ în grabă, constatară că a murit de un anevrism.

Cea maĭ sigură cale pentru realizarea intereselor celor ce aŭ nevoĭe de publicitate şi n'aŭ înlesnirea de a face cheltuĭelĭ marĭ este numaĭ „Mica Publicitate".

Cu 0.50 banĭ se poate publica un anunciŭ de 4 liniĭ cu un total de 100 litere.

Pentru numărul de Joĭ anunciurile se primesc pînă azĭ la ora 6 p. m.

D. general Palade, comandantul divizieĭ I din T.-Severin, a făcut Lunĭ 8 Septembrie o inspecţie batalionuluĭ de miliţiĭ din Tîrgu-Jiŭ.

A se vedea în pagina I: „condiţiile de încheĭere a păceĭ" şi în pagina II-a la rubrica: *Din streinătate* „semnarea preliminărilor păceĭ".

Din ororile cazarmelor

In ziua de 3 Septembrie, ora 3 p. m., se făcea teoria soldaţilor din regimentul 3 Călăraşĭ, escadronul căpitanuluĭ Cătuneanu, cînd un soldat cu numele de Constantin Marin ne putînd răspunde exact la o întrebare făcută de sergentul Ioniţă Constantinescu, atuncĭ sergentul-major Handoca îĭ aplică o bătaĭe îngrozitoare, cravaşa şi pumniĭ curg ca ploaia în capul bĭetuluĭ soldat. Nemulţumit cu aceasta, îĭ bagă pumnul în gură, îĭ trage limba afară, îl bate peste ea şi 'l împingea cravaşa cît putea în gură.

— Soldatul, care de alt-fel era un băĭat foarte simţitor, îşĭ perdea puţin cîte puţin cunoştinţa, nu se maĭ exprima de cît în monosilabe, şi acelea maĭ mult nişte cuvinte spasmotice ce nu corespundeaŭ cerinţelor sergentuluĭ-major, care crezînd în furia luĭ, că este încăpăţînat, îĭ trăgea mereŭ la pumnĭ.

In cele din urmă soldatul îngălbeneşte, îl apucă tremurăturĭ, picioarele îĭ slăbesc şi cade jos, perzîndu-şĭ cu totul cunoştinţa; este luat atuncĭ de soldaţĭ pe mîinĭ şi dus la infirmerie; doctorul Iliescu, medicul regimentuluĭ, venind a doua zi, îl găseşte grav bolnav şi disposează trimeterea luĭ la spital.

— Acest sergent-major este de o sălbătecie îngrozitoare, nu maĭ are în el nimic omenesc, descalţă soldaţiĭ şi îĭ bate la picioare, pînă cînd oboseşte — el, mizerabilul zbir.

O anchetă se impune — de urgenţă, d-le ministru de războĭ.

Fruntaşiĭ conservatorĭ din toate oraşele din ţară aŭ anunţat clubuluĭ din Capitală, că vor sosi peste cîte-va zile la Bucureştĭ, pentru a vizita pe d. Lascar Catargiu şi a se înţelege asupra atitudineĭ partiduluĭ.

Singurĭ junimiştiĭ se abţin de la orĭ-ce manifestaţiunĭ, de oare-ce d. Carp le-a recomandat cel maĭ mare calm pînă la tranşarea certurilor din sinul partiduluĭ liberal.

Toţĭ miniştriĭ aflătorĭ în Capitală aŭ plecat erĭ la ora 11.45 la Ploeştĭ, pentru a lua parte la înmormîntarea luĭ Radu Stanian.

De asemenea aŭ plecat la Ploeştĭ şi foarte mulţĭ fruntaşĭ colectiviştĭ din Capitală.

D. Fleva la Ploeştĭ

D. Nicolae Fleva a plecat erĭ la Ploeştĭ pentru a azista la înmormîntarea luĭ Radu Stanian şi maĭ ales pentru a se înţelege cu d. Grigorescu asupra atitudineĭ sale faţă de guvern.

D. Fleva se teme, ca nu cum-va d. Grigorescu să primească a fi ales primarul Ploeştilor şi astfel să treacă în partea guvernuluĭ, — aceasta cu atît maĭ mult, cu cît d. Grigorescu s'a exprimat faţă de maĭ mulţĭ prietenĭ, că d-sa a pierdut încrederea în d. Fleva, care a încetat de a maĭ face parte din partidul liberal.

*

D. Fleva voĭeşte să intervie pe lîngă d. Grigorescu şi să'l roage, ca să maĭ aĭbă răbdare pînă la deschiderea Corpurilor Legiuitoare, cînd îĭ va dovedi, că este un sincer liberal.

Spre acest scop, d. Fleva a avut erĭ maĭ multe întrevederĭ cu deputaţiĭ Ploeştilor, carĭ în seziunea trecută aŭ combătut guvernul.

Dreptatea în armată

Am arătat, în unul din numerile trecute, modul barbar în care căpitanul Stanislas Petrescu, din reg. 1 geniŭ, a bătut pe 2 soldaţĭ din compania 2 sanitară.

Astă-zĭ aflăm, că d. colonel dr. Şerbănescu şi cu d. căpitan Ionescu, comandatul companieĭ 2 sanitare, după ce aŭ luat declaraţiile soldaţilor bătuţĭ, aŭ înaintat raportul corpuluĭ de armată, unde d. general Arion, în loc să aplice numituluĭ capitan pedeapsa meritată, a găsit de cuviinţă să pună raportul la dosar.

Atragem atenţiunea d-luĭ ministru de războĭŭ, general Berendeĭ, şi facem apel la spiritul săŭ de dreptate, rugîndu-l să cerceteze această afacere şi se va convinge pe deplin, că toate actele barbare, pe carĭ noĭ le am înfierat, aŭ fost adevărate şi acoperite chĭar de către aceĭa, carĭ ar trebui să dea exemple de echitate subalternilor lor.

Inmormîntarea luĭ Radu Stanian

— De la trimisul nostru special —

Era o vrednică înmormîntare, aceea pe care aŭ făcut-o Ploeşteniĭ fruntaşuluĭ lor Radu Stanian. Se cunoştea că acest om, care timp de atîtea deceniĭ a fost conducătorul politic al poporuluĭ din Ploeştĭ,—era iubit în viaţă cu acea dragoste pe care ştie s'o dea mulţimea acelora carĭ îĭ sînt un ideal în viaţă, şi-ĭ rămîn ca un ideal după moarte. Pot să fie opiniile oamenilor din ţară despre Stanian orĭ carĭ ar fi, un lucru e sigur: în Ploeştĭ el s'a bucurat de o popularitate fără seamăn, şi aceasta s'a dovedit maĭ ales erĭ,cu ocazia înmormîntăreĭ luĭ.

De la casa defunctuluĭ şi pînă la cimitir, o distanţă de maĭ multe chilometre, miĭ de oamenĭ aŭ urmat cortegiul pe jos. Iar străzile, prin carĭ a trecut mortul, eraŭ tixite de lume. In total peste două-zecĭ de miĭ de oamenĭ aŭ adus luĭ Stanian ultimul omagiŭ.

Cortegiul

La ora 1 jumătate, cortegiul s'a format la casa defunctuluĭ. In frunte un funcţionar comunal purta steagul oraşuluĭ Ploeştĭ. Urmaŭ coroanele marĭ, trimese: de guvern, de partidul liberal, de clubul liberal din Ploeştĭ, de Camera deputaţilor, de consiliul judeţean, de consilul comunal, de magistraţiĭ din Ploeştĭ, de baroul advocaţilor din Ploeştĭ. Urmaŭ după aceasta delegaţiunile tuturor societăţilor din Ploeştĭ cu drapelele lor, şcoalele comunale de băieţĭ şi de fete, liceul, etc. După acestea urmaŭ carele cu coroane, dintre carĭ cităm: a fraţilor Radovicĭ, aceea a comunităţeĭ izraelite, a familieĭ Teodorini, a fiuluĭ defunctuluĭ, etc. Un ofiţer ducea decoraţiile pe carĭ le-a obţinut Radu Stanian în lunga sa carieră publică. Pe un car alb tras de şease caĭ era aşezat cosciugul, înaintea căruĭa mergea tot clerul ploeştean, precum şi archiereul Nifon Ploeşteanu, venit anume din Bucureştĭ împreună cu maĭ mulţĭ preoţĭ de aĭ mitropolieĭ. Urma apoĭ familia defunctuluĭ şi toată acea imensă mulţime care venise să'l conducă la ultimul locaş.

Discursul d-luĭ D. Sturdza

De la casa defunctuluĭ, cortegiul a pornit spre biserica sf. Gheorghe vechĭŭ, în curtea căreĭa s'a oficĭat serviciul divin. Sicriul luat de familia luĭ Radu Stanian, de fraţiĭ Radovicĭ, de fraţiĭ Buzoianu, de d-l Teodorini şi de fiul decedatuluĭ, fu aşezat pe un catafalc anume construit. După oficiarea serviciuluĭ divin, se începură discursurile. Cel d'întîĭ a luat cuvîntul d-l Dimitrie Sturdza, care venise din Sinaia cu un tren expres anume ca să aziste la înmormîntare.

D-l Sturdza îşĭ începu cuvîntarea citind versul apostoluluĭ Pavel care zice ca să nu şedem pe lîngă ceĭ morţĭ asemenĭ acelora carĭ n'aŭ speranţe, ci să ne gîndim că dincolo de pragul vieţeĭ unde se leagă şi se dezleagă marile mistere pe carĭ nu le cunoaştem şi nu le vom cunoaşte nicĭ odată, maĭ e o altă viaţă eternă şi de care ne vom împărtăşi odată cu morţiĭ. Cînd vedem activitatea rodnică a luĭ Radu Stanian, cînd vedem că treĭ-zecĭ de anĭ el a stat în primele rîndurĭ, printre ceĭ maĭ vrednicĭ, nu putem oare deduce că dincolo îl aşteaptă viaţa vecĭnică şi fericirea vecĭnică? In Radu Stanian partidul liberal pĭerde un mare luptător şi un membru devotat.

Viaţa sa, activitatea sa, ar trebui să servească de pildă tuturor, pentru ca, lăsînd la o parte nemulţumirile, să se adune cu toţiĭ la olaltă, trecînd pe de asupra neînţelegerilor personale. Viaţa luĭ Radu Stanian trebuĭe să servească maĭ ales de pildă celor tinerĭ, pentru ca şi aceştĭa să se oţelească în lupta pentru neam şi pentru ţară, ca şi acela ale căruĭa rămăşiţe materiale le ducem acum la ultimul locaş.

Cele-l'alte discursurĭ

După d-l Dim. A. Sturdza, a luat cuvîntul d-l Romanescu, ajutor de primar şi ofiţer al stăreĭ civile, în numele consiliuluĭ comunal. D-sa face elogiĭ luĭ Radu Stanian, a căruĭa viaţă va fi o pildă vecĭnică pentru generaţiunile viitoare, a căruĭa amintire va rămînea neperitoare printre Ploeştenĭ.

Descriind activitatea luĭ Stanian, d-l Romanescu, un vechĭ amic al defunctuluĭ e înecat de lăcrămĭ, mîĭnile îĭ tremură, şi cîte-va minute o tăcere adîncă se face... Amintirile duĭoase biruiseră pe acela care zecĭ de anĭ lucrase alăturĭ cu Stanian...

Maĭ vorbiră: d-l Georgescu, în numele profesorilor, şi preotul Ghiţă Dumitrescu în numele cleruluĭ. Apoĭ cortegiul porni spre cimitir în ordinea descrisă maĭ sus.

Spre cimitir

Toate străzile pe unde avea să treacă cortegiul eraŭ tixite de lume. Prăvăliile închise, felinarele de stradă, învelite cu zăbranic negru şi aprinse, dădeaŭ o deosebită solemnitate cortegiuluĭ. In faţa băilor municipale cortegiul se opri, ĭar lăutarul care de atîtea orĭ cîntase de veselie luĭ Stanian pe cînd trăĭa, îĭ cîntă acum o ultimă doĭnă duĭoasă din fluĭer.

Cortegiul străbătu bulevardul, străzile: Rosetti, Ştiinţeĭ, Justiţieĭ, Lipscanĭ şi Cîmpina şi se opri la cimitirul Viişoara. Inaintea tribunaluluĭ cortegiul se opri, ĭar d. avocat Negulescu ţinu o scurtă cuvîntare în numele barouluĭ ploeştean al căruĭa membru fusese defunctul.

La cimitir d. Zaharia Antonescu maĭ ceti o odă, apoĭ sicriul fu coborît în mormînt după ce se cîntase maĭ întîĭ „vecĭnica pomenire".

Azistenţa

Printre ceĭ carĭ urmaŭ cortegiul, am observat pe d-niĭ: Dim. Sturdza, P. S. Aurelian, Vasile Lascar, Grigorescu, Delavrancea, N. Sau-Marin, Emil Petrescu, etc., etc.

Defunctul, posedînd maĭ multe decoraţiĭ, o companie din regimentul 7 a dat onorurile militare.

Bran.

Erĭ a fost serbarea anuală a societăţeĭ de dare la semn.

Regele tiruluĭ a fost proclamat d. N. Manicatide care la distanţă mare a făcut 78 de puncte cu puşca Manlicher.

Serbarea s'a sfîrşit cu un banchet prezidat de către preşedintele societăţeĭ d. C. Stoenescu.

La ediţia III-a vom publica o dare de seamă maĭ amănunţită.

Anexa preliminărilor de pace

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 6 Septembrie. — D-nu Ralli a declarat că s'a adăogat o anexă la tratatul preliminărilor de pace. — Ea coprinde adoptarea propunerilor Grecieĭ privitoare la reluarea imediată a relaţiunilor comerciale şi a libereĭ navigaţiunĭ, reîntoarcerea Tesalienilor sub garanţia puterilor şi schimbul prizonierilor.

D-nu Ralli a asigurat că guvernul ezită între două soluţiunĭ diferite şi nu se va decide de cît după comunicarea oficială a tratatuluĭ preliminărilor de pace ce se va face probabil Marţĭ.

Din cauza abondenţeĭ de materiĭ „Cronica" n'are loc în numărul de azĭ.

Expoziţia de la Constanţa

— Prin fir telegrafic —

8 Sept. 10 jum. seara

Alaltăerĭ şi erĭ foarte multă lume, maĭ ales de la Bucureştĭ, Brăila şi Galaţĭ, a fost la Constanţa ca să viziteze expoziţia.

In sfîrşit s'aŭ dus şi doĭ miniştriĭ: dd. Stolojan şi Berendeĭ.

D. Stolojan a cumpărat armăsariĭ ceĭ maĭ bunĭ pentru hergheliile statuluĭ, ca să serve de reproductorĭ.

Serbările de erĭ

Lunĭ a fost ziua alergărilor. Serbarea s'a început cu mare solemnitate.

D. Pariano, preşedintele consiliuluĭ judeţean, a pronunţat un discurs prin care a arătat starea provincieĭ trans-danubiene şi progresele pe carĭ le-a realizat. D-sa a terminat cerînd să se dea drepturĭ politice dobrogenilor.

D. An. Stolojan a răspuns spunînd maĭ întîĭ că d. Sturdza lipseşte, de oare ce s-a dus la Ploeştĭ să aziste la înmormîntarea luĭ Stanian, a căruĭa moarte e un doliŭ pentru partidul liberal şi ar putea zice chĭar un doliŭ naţional.

In ce priveşte drepturile politice, acestea, a spus d. Stolojan, nu se pot acorda acum dobrogenilor, ci peste zece anĭ.

Alergările

La ora 3 şi jum. s'aŭ început alergările. Ziua era splendidă, o afluenţă enormă, miĭ de oamenĭ.

Trenurĭ numeroase și trăsurĭ încărcate aduceaŭ continuu pe orășenĭ și străinĭ.

Aŭ fost șase curse.

Cursa I, alergare de fond, distanța 6.000 metri.

Cursa II, de viteză, dist. 1.500 m.

Cursa III, căruțe în trap, distanța zece kilometri.

Cursa IV, 2.000 metrĭ.

Cursele V și VI, alergărĭ militare pe distanță de 200 m.

La cursa de căruțe Germaniĭ aŭ bătut pe Bulgarĭ. Tătariĭ aŭ eșit biruitorĭ la cursele de călărețĭ, ĭar călărașiĭ permanențĭ aŭ alergat remarcabil.

Premiile

Alergările sfîrșite, miniștriĭ, prefectul, președintele consiliuluĭ județean, etc., aŭ procedat la împărțirea premiilor.

S'aŭ dat în total peste 100 de premiĭ și toate în banĭ.

Premiul I-iŭ pentru caiĭ din expoziție l'a luat calul turcesc; al doilea, calul german, etc.

Banchetul care trebuĭa să se ție erĭ seara s'a contramandat din cauza absențeĭ d-luĭ Sturdza.

Vom publica lista amănunțită a premiilor.

Dragoș.

Incurajarea ce editura *Modeĭ ilustrate* a căpătat deja de la cititoarele romîne carĭ în mare număr s'aŭ grăbit a se prenumăra printre abonatele sale, a hotărît pe administrația acestuĭ ziar de mode să'șĭ arate recunoștința sa de la primul număr chiar, acordînd ca *premiŭ gratuit* un potron croit, care, sîntem sigurĭ va face mare plăcere și va fi de mult folos iubitoarelor de modă.

Asearǎ a sosit, venind din străinătate, d. Gogu Cantacuzino. Aflăm că d-sa a reușit să puĭe la cale un noŭ împrumut, pentru acoperirea deficituluĭ budgetar pe anul 1897-98.

Tot aseară aŭ sosit și d-niĭ Kalinderu, administratorul domeniilor Coroaneĭ, și Em. Costinescu, directorul Bănceĭ naționale.

Congresul studenților

— Prin fir telegrafic —

Tîrgu-Jiŭ, 8 Sept. 7.50 m. seara.

Erĭ congresul a făcut excursiunea la Lainicĭ. Pozițiunĭ admirabile. Timpul splendid. Studențiĭ s'aŭ întors noaptea și aŭ amînat banchetul pe diseară și plecarea pe mîine dimineață.

*

In ședința de azĭ dimineață a demisionat și președintele Leatris.

Studențiĭ ĭeșenĭ s'aŭ retras din congres, indignațĭ de trimiterea telegramelor slugarnice către miniștriĭ, fără știrea și aprobarea congresuluĭ, de procedările violente ale uneĭ părțĭ din congresiștĭ și de statutul reacționar ce s'a votat.

Retragerea studenților ĭeșenĭ a dat loc la dezbaterĭ furtunoase.

Apostroafele și protestările aŭ dezlănțuit un mare scandal.

*

O parte din congresiștĭ aŭ improvizat președinte pe studentul Minculescu și s'a discutat chestiunea națională. S'a aprobat raportul comitetuluĭ național. Aŭ vorbit studențiĭ: Minculescu, Tamara, Atanasiu, Cancicov, Mitulescu, Popovicĭ.

Telegrama către Lucacĭ a fost întoarsă din Sibiŭ cu mențiunea că nu se află un Lucacĭ în localitate.

*

D-niĭ Sturdza și Haret aŭ răspuns telegrafic la felicitarile expediate prin surprindere.

*

S'a hotărît strîngerea fondurilor pentru ridicarea unuĭ monument luĭ Tudor Vladimirescu.

Aŭ vorbit: Aurel Iliescu, un ziarist și profesorul Ruca.

*

Viitorul congres va avea loc la Tulcea.

*

Reprezentanțiĭ preseĭ aŭ refuzat participarea la banchet, din cauza desconsiderațiunĭ din partea comitetuluĭ.

Pella.

*

Din partea unuĭ număr de studențĭ bucureștenĭ primim următoarea telegramă de la congresul din T.-Jiŭ:

Adevĕrul

Bucureștĭ

Subsemnațiĭ congresiștĭ, în urma purtăreĭ samavolnicestĭ a birouluĭ instalat astăzĭ și neprimind satisfacție pentru dreptele nemulțumirĭ ale colegilor ĭeșenĭ, ne-am declarat solidarĭ cu dînșiĭ, părăsind congresul.

Zosîn, Cazacu, Fuchs, Stoenescu, Ionescu, Robescu, Atanasiu, Protopopescu, N. Ionescu, Darvari, Lampadaridi, Hasnaș și alțiĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul *Agențieĭ Romîne*)

Londra, 6 Septembrie.—Se anunță din Shanghai „Agențieĭ Reuter" că negocierile dintre guvernul chinez și sindicatul Howley-Jameson în privința unuĭ împrumut de 16.000.000 de lire sterline, 5 la sută, s'aŭ terminat.

Taxa de emisiune s'a fixat la 94.

Reprezentantul sindicatuluĭ pleacă Lunĭ la Peking spre a'șĭ procura decretul imperial.

*

Sofia 6 Septembrie. — Un oare-care număr de persoane s'a dus azĭ de dimineață la catedrală, sub direcțiunea redactorilor ziarelor opozițieĭ „Swoboda și Narodni Prava", spre a azista la Tedeumul cîntat cu ocazia aniversăriĭ uniriĭ cu Rumelia orientală. Aceste persoane aŭ depus o coroană în fața porțiĭ mormîntuluĭ prințuluĭ de Batenberg. S'aŭ pronunțat două discursurĭ reamintind unirea, dar n'aveaŭ niciĭ un caracter politic. Nu s'a produs nicĭ un incident.

Locuitoriĭ Capitaleĭ, cunoscînd intențiunile stambuloviștilor și ale radoslaviștilor, aŭ rămas nepăsătorĭ.

*

Petersburg, 6 Septembrie.—Un comunicat oficial al „Mesageruluĭ Imperiuluĭ" confirmă știrea care zice că s'a zărit la 3 Sept. din Antziferowskoye un aerostat ce se crede că este acela al luĭ Andrée.

*

Roma 6 Septembrie.—Se confirmă că d-nu Granturco va lua portofoliul justițieĭ și d-nu Cadruchi acela al instrucțiuneĭ publice.

Stockholm, 6 Septembrie.—Orașul este bogat decorat cu ocazia jubileuluĭ regeluĭ Oscar.

Un serviciŭ divin s'a celebrat de dimineață la capela castelului.

*

Buda-pesta, 7 Septembrie.— Aproape 4.000 lucrătorĭ socialiștĭ aŭ organizat o manifestație afară din oraș și aŭ adoptat o rezolțiune cerînd sufragiul universal. Ordinea n'a fost turburată.

Buda-pesta, 7 Septembrie.— Impăratul Frantz-Ioseph, maĭ mulțĭ archiducĭ și archiducese, printre carĭ archiducele Frantz-Ferdinand, aŭ sosit pentru a primi pe împăratul Wilhelm.

Ediția de seara

Wilhelm II la Budapesta

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Budapesta, 8 Septembrie.—Impăratul german a sosit la 10 ore de dimineață. Purta uniforma de cavalerie austriacă cu ordinul S-tuluĭ Stefan al Ungarieĭ. Impăratul Franz Ioseph era în uniforma de mareșal prusian.

Miniștriĭ ungurĭ, demnitariĭ și generaliĭ se aflaŭ pe peronul găriĭ.

*

Impăratul Wilhelm a făcut să i se prezinte miniștriĭ și demnitariĭ ungurĭ, apoĭ a inspectat compania de onoare.

Budapesta, 6 Septembrie.—La 2 ore după amiază, ceĭ doĭ suveranĭ aŭ părăsit Hofburg pentru a vizita curiozitățile orașuluĭ.

La biserica Sfîntuluĭ Mathias, ministrul instrucțiuneĭ publice și cardinalul Vaszary aŭ fost prezentațĭ împăratuluĭ Wilhelm. La 5 ore s'aŭ întors la Hofburg.

*

Seara a fost un prînz intim în timpul căruĭa împăratul Wilhelm a exprimat de maĭ multe orĭ satisfacția pentru șederea sa la Budapesta.

Impăratul german a conferit maĭ multe decorațiunĭ.

După prînz a fost o recepțiune splendidă.

Serbarea revoluțieĭ italiene

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Sienne, 8 Septembrie.—Pe cînd pronunța un discurs cu ocazia aniversăreĭ luĭ 20 Septembrie, d. Imbriani a fost lovit de o dată de o emiplegie desăvîrșită a părțiĭ stîngĭ.

Roma, 8 Septembrie. — Aniversarea luĭ 20 Septembrie 1870 s'a celebrat în mod solemn. S'aŭ depus coroane pe mormîntul luĭ Victor Emanuel și la Porta-Pia.

Răspunzînd la o telegramă a primaruluĭ din Roma, regele Humbert a exprimat satisfacția în privința sărbăreĭ acesteĭ zile consacrate unitățeĭ patrieĭ a căreĭ bază nestrămutată este Roma.

Incheierea preliminărilor păceĭ

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Constantinopol, 8 Septembrie.— Tratatul de pace conține și un articol al 4-lea care zice că pentru a asigura menținerea relațiunilor de bună vecinătate între cele două state Turcia și Grecia se angajează să nu tolereze pe teritoriile lor, agitațiunĭ care să poată turbura ordinea în statul vecin.

Constantinopol, 8 Septembrie. — In cercurile diplomatice se așteaptă ca ratificarea preliminărilor de pace de către sultan să se facă chiar azĭ.

Constantinopol, 8 Septembrie. — O enciclică a patriarchuluĭ armean s'a citit în bisericile armeneștĭ; ea invită pe armenĭ să rămîĭe credincioșĭ sultanuluĭ.

*

Petersburg, 8 Septembrie.—Presa rusească este unanimă să salute cu bucurie semnarea preliminăriilor de pace dintre Grecia și Turcia. Relevează rolul important al Rusieĭ în concertul european și consideră ca asigurată de puterĭ, soluțiunea cestiuneĭ din Orient.

*

Atena, 8 Septembrie.— Textul trataluĭ preliminărilor de pace a produs o senzație adîncă.

Ziarele de seară, zice că evacuarea Tesalieĭ rămîne la bunul plac al exigenților comitetelor financiare germane.

Tratatul nu se va comunica în mod oficial la Atena de cît Joĭ.

Se discută mult tăcerea ziaruluĭ „Prosa" în privința cordițiunilor de pace.

*

Eplumeris *recomandă respingerea tratatuluĭ ca fiind cu desăvîrșire incompatibil cu legile constituționale ale țăriĭ.*

Putem lăsa, zice acest ziar, Turcieĭ Tesalia ca gaj, pînă vom găsi baniĭ necesarĭ liberăriĭ sale.

Aceasta ideĭe n'a găsit o primire bună în public.

*

Constantinopol, 8 Septembrie. — Un comunicat oficial al Porțiĭ zice că semnîndu-se tratatul preliminărilor de pace, starea de resbel a încetat între Turcia și Grecia.

Marele vizir, toate departamentele, miniștriĭ de resbel și de marină și cea maĭ mare parte a suveranilor a felicitat pe sultan.

Ziarele turceștĭ celebrează semnarea preliminărilor de pace ca un succes reportat de sultan.

Războĭ în America

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Paris, 8 Septembrie. — După „le Temps," ministrul Statelor Unite ar fi declarat duceluĭ de Tetuan că dacă războiul din Cuba nu s'o termina pînă la finele luneĭ Octombrie, Statele-unite se vor vedea silite să ĭa măsurile ce-or crede necesare.

Ducele de Tetuan a luat cunoștință de această declarațiune protestînd în contra pretențiunilor Statelor-Unite.

Din Creta

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Canea, 8 Septembrie. — Răspunzînd la protestarea guvernatoruluĭ insuleĭ Creta în privința constituireĭ comisiuneĭ judiciare, amiraliĭ s'aŭ referat numaĭ la considerațiunile ordonanțeĭ de la 31 August.

Ultime informațiunĭ

Congresul studenților

— prin fir telegrafic —

Craiova 9 ore seara.

Studențiĭ ĭeșenĭ, parte din studențiĭ bucureștenĭ, reprezentanțiĭ preseĭ ĭeșene și bucureștene, aŭ părăsit T.-Jiul la orele 5 seara, refuzînd participarea la banchetul de seară.

Sosim dimineața Bucureștĭ.

Hotărît în gara Craiova ținerea uneĭ întrunirĭ în Capitală.

Pella.

*

Iată protestul adresat birouluĭ congresuluĭ de către studențiĭ ĭeșenĭ, în cap cu președintele Leatris:

Studențiĭ ĭeșenĭ, împreună cu președinte congresuluĭ, considerînd că s'aŭ primit și trimes o sumă de telegrame, de care președintele și întreg congresul n'aŭ avut absolut cunoștință și că prin aceasta s'a jignit indirect întreg corpul studențesc și s'a blamat direct studențimea ĭeșană, protestăm în potriva unor asemenea procedeurĭ și ne retragem, împreună cu toțĭ reprezentanțiĭ preseĭ, ĭeșene din congres.

(ss). Leatris, Veloiu, Vasiliu H., Sava, Bîrzu Al., Eraclide, Stamatin, Popovicĭ, Codreanu, Vrînceanu, Constantinescu, Constantinov, Cădere, Cimpeanu, Heroveanu, Cihodariŭ, Gafencu, Spiridon, Vasiliu N., Drăgănescu, Lambrior Alexandru și Constantin, Tătaru, Teohari, Emandi T., Iamandi Gr., Donat, Arămescu, Malhasovicĭ, Șeptelicĭ, Hoisescu, Baptist, Mogoș, Andriescu, Dima, Ștefănescu, Albineț, Vasiliu, Motaș, Burada, Botez, Drăghicĭ, Bellissimus, Cihodariu, Dioghenide, Ciurea, Sachelarescu, Teodoru, Tăutu, Andrieș, Tănăsescu.

Aflăm că în curînd se va constitui o societate engleză pe acțiunĭ, pentru exploatarea petroleuluĭ din șesul Prahoveĭ.

Cercetărĭ făcute de maĭ mulțĭ ingenerĭ ar fi dovedit că șesurile Prahoveĭ sînt foarte abondente în terenurĭ petrolifere.

Consiliul comunal din Ploĭeștĭ va fi dizolvat.

Alegerile pentru noul consiliu comunal vor avea loc în cursul luneĭ Noembrie.

Se crede că d. Grigorescu va fi numit președintele comisiuneĭ interimare.

Guvernul va cere în viitoarea sesiune a Corpurilor Legiuitoare, un noŭ credit de 4 milioane pentru construirea maĭ multor vapoare nouĭ.

D. Ion Nenițescu, prefectul de Tulcea, a obținut o prelungire de cincĭ zile a concediuluĭ d-sale.

D. Nenițescu va rămînea tot timpul acesta în Capitală spre a discuta cu d. Sturdza măsurile ce sînt de luat pentru stîrpirea agitațiunilor bulgăreștĭ din Dobrogea.

Moartea luĭ Radu Stanian

(De la trimisul nostru special)

Radu Stanian era născut la 1840, a murit prin urmare avînd vîrsta de 57 anĭ. N'a făcut studiĭ speciale. Avînd numaĭ 3 clase gimnaziale, el intră în serviciul justițieĭ, și după un examen practic fu primit în baroŭ.

*

Făcîndu-se catagrafia avereĭ rămase în urma luĭ Stanian, s'aŭ constatat că ea nu conzistă de cît din 6 leĭ 60 banĭ *în numerar și din 2—3 pogoane de vie, unde fostul primar al Ploeștilor își petrecea zilele libere. Și Stanian a fost în atîtea rîndurĭ primar al Ploeștiuluĭ!*

*

Inmormîntarea luĭ Radu Stanian, era să se facă în seama comuneĭ. Statul a luat însă asupră'șĭ cheltuĭelile de îngropare, rămînînd ca comuna să-ĭ ridice un monument aceluĭa care a stat atîția anĭ în fruntea eĭ.

*

D-l Fleva a venit din Rimnicu-Sărat să exprime condoleanțele sale familieĭ defunctuluĭ. D-sa s'a întors la moșia sa Duminecă, așa că n'a putut să aziste la înmormîntare.

Bran.

Intre d-niĭ Ghirițopol și Quintescu, prefectul de Teleorman, a izbucnit o ceartă din cele maĭ acute.

D. Chirițopol s'a supărat foc pe d. Quintescu pentru că a numit ca polițaĭ al orașuluĭ Zimnicea pe un fost gardist de stradă din Craiova înlăturînd ast-fel pe acel protejat și propus de d-sa.

Ambiĭ s'aŭ plîns d-luĭ Ferichide, care i-a trimis la d. Sturdza pentru ca, împreună cu acesta, să tranșeze lucrurile în liniște.

Fostul satrap pe Teleorman cere ca primul ministru să pue în vedere d-luĭ Quintescu că nu d-sa este stăpînul județuluĭ, ci d. Chirițopol fără a căruĭa aprobare nu se poate face nimic în județul Teleorman.

Mitropolitul primat a sosit azĭ dimineață în Capitală venind din Moldova.

S'a aprobat rezultatul licitațieĭ ținută la 10 Iunie, de administrația județuluĭ Ilfov, pentru darea în antrepriză a construireĭ a 11 locale de școale primare în următoarele comune rurale: Dudeștĭ, Pantelimon, Tunarĭ, Popeștĭ, Ciocăneștĭ, Drăgoeștĭ, Vasilațĭ, Vărăștĭ, Curcanĭ, Ulmenĭ și Chirnogiĭ.

D. Eugeniu Carada, directorul Bănceĭ Naționale, s'a reîntors ĭerĭ în Capitală, venind de la Govora.

D. Alex. I. Lăcusteanu, directorul prefectureĭ de Dolj, fiind trecut la pensie, se crede că în acest post se va numi orĭ d. I. Vlădescu, licențiat în drept, orĭ d. N. Ștefănescu, judecător de pace la Calafat.

Acest din urmă este susținut de oculta craioveană.

Un loc de judecător de pace rămînînd vacant la Craiova prin moartea luĭ Stănculescu, diferițiĭ candidațĭ aŭ și început să lucreze pe capete pentru obținerea luĭ.

Candidațiĭ sînt: d. Nae Tomescu, fost primar, susținut de d. Nae Romanescu; d. Alex. Cernătescu, din Zimnicea și d. Adrian Magheru, procuror la Craiova, susținuțĭ de d-niĭ advocațĭ Filipin și Gîrlișteanu din Craiova.

Candidațiĭ cît și protectoriĭ lor aŭ sosit în Capitală pentru a interveni la ministrul de justiție.

Se spune că bine-cunoscutuĭ samsar H. Goldștein revizuește zilnic dosarele falimentelor la tribunal și apoĭ înșeală pe aceĭ carĭ aŭ nenorocirea să recurgă la concursul săŭ.

Se știe că samsarilor de falimente li s'a interzis intrarea în palatul de justiție. Ne miră decĭ cum pomenitul samsar intră pe la tribunal fără a fi împiedicat de cine-va; maĭ mult, i se pune la dispoziție toate dosarele de falimente.

Avis celor în drept.

D. prim-președinte al Curțeĭ de Casație, Schina, s'a adresat barourilor de advocațĭ din Bucureștĭ și Iașĭ propunîndu-le ca și advocațiĭ să poarte „roba" în timpul pledoariilor.

Se crede că toate barourile de advocațĭ din țară vor admite propunerea d-luĭ Schina și că încă în cursul aceșteĭ ĭernĭ advocațiĭ vor pleda în robă.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie foițele „Copiiĭ părăsițĭ" și „Destăinuirile unuĭ polițist," aŭ astăzĭ loc în pagina a șasea

Congresul studenților

(Corespond. specială a *„Adevĕruluĭ"*)

Ședința de Lunĭ

Ședința se deschide la ora 9 și jum. a. m.

Prin sală se observă o mare agitație printre studențiĭ ĭeșenĭ. Aceștia sînt foarte revoltațĭ de purtarea maĭ multor studențĭ bucureștenĭ și maĭ cu seamă președintele congresuluĭ care se plînge că a fost desconsiderat în congres de studentul Danielopolu, „care și-a permis să dea miniștrilor telegrame în numele președinteluĭ fără știrea luĭ și fără aprobarea congresuluĭ".

Dimisia președinteluĭ

Redeschizîndu-se ședința d. Leatres președintele anunța congresuluĭ că'șĭ dă dimisia din președinte al congresuluĭ.

D-sa îșĭ motivează hotărîrea aceasta pe faptul că de fapt n'a fost președinte al congresuluĭ și că alțiĭ fără știrea sa aŭ lucrat în numele săŭ.

Retragerea studenților ĭeșenĭ

Studențiĭ ĭeșenĭ socotind că prin desconsiderarea președinteluĭ, care e student ĭeșan, se lovește în demnitatea lor, declară că se retrag cu toțiĭ din congres.

Retragerea studenților ĭeșenĭ produce o mare consternație în sală.

Se naște un mare scandal. Uniĭ din studențĭ se apostrofează între eĭ.

In mijlocul acestuĭ zgomot studențiĭ ĭeșenĭ, împreună cu președintele, părăsesc sala.

Studentul D. Danielopolu, spune că a trimes telegrame fără știrea președinteluĭ și aprobarea congresuluĭ de oare-ce.... nu maĭ era timp.

Studentul G. Danielopolu spune că președintele a fost incapabil și de aceea n'a fost nevoe de consimțimîntul săŭ.

D. Axente propune următoarea moțiune:

Fața de nedemna atitudine a D-luĭ Leatris, președintele congresuluĭ studențesc, congresul dezaprobă purtarea D-sale și considerînd incidentul închis, proclamă ca președinte al congresuluĭ pe D. Miculescu.

Moțiunea e votată în mijlocul aplauzelor a uneĭ părțĭ din studențĭ și a protestelor celeĭ-l'alte părțĭ.

D. Miculescu ocupă fotoliul prezidențial; se dă citire raportuluĭ comitetuluĭ național în care arată cum actualul comitet a inaugurat pentru I-a oară o serie de conferințe naționaliste și s'a ocupat de cestia macedoneană ținînd întrunirĭ publice și deschizînd liste de subscripție care din nenorocire n'aŭ avut nicĭ un efect, fapt de care nu poate fi acuzat comitetul care și-a dat toate silințele să izbutească.

Se deschide discuția asupra raportuluĭ. D. Atanasiu aduce cîte-va imputărĭ acestuĭ comitet și i se răspunde de către d. Tamara, care arată cum a lucrat actualul comitet, de și n'a avut nicĭ fondurĭ nicĭ concursul nimănuĭ. Maĭ vorbesc D-niĭ Concicov și V. Popovicĭ, în acelașĭ sens—și în urmă se aprobă cu aclamațiunĭ raportul comitetuluĭ național.

Monumentul luĭ T. Vladimirescu

D. Miculescu dă cuvîntul D-luĭ Aurel Iliescu membru onorific al congresuluĭ pentru a vorbi în chestia statueĭ luĭ T. Vladimirescu. D-sa arată studenților că statuia mareluĭ eroŭ se află secfestrată în Italia și face apel la studențĭ să lupte pentru strîngerea și complectarea sumeĭ ce reclamă acest monument ca ast fel să poată fi adus și instalat cît de curînd în T.-Jiu.

Sculptorul Bălăcescu, autorul monumentuluĭ face o simplă dar tristă istorisire a faptelor.

Arată cum și-a amanetat toate giuvaericalele și cum a vîndut tot ce a avut și a rămas dator în Italia pentru ca să poată vedea terminată opera sa.

Face un călduros apel ca monumentul să poată fi adus din Italia.

D. Stefulescu Rucăr, profesor de l.-romînă la gimnaziul din T.-Jiŭ, într'o frumoasă cuvîntare cere studenților ca să înceapă în fie care județ o puternică propagandă pentru ca monumentul mareluĭ eroŭ să fie plătit din obolul întreguluĭ popor și cu deosebire să se facă apel la țăranĭ ca, cu cît de puțin să contribue în acest scop, Tudor fiind și el țăran.

Se pune la vot următoarea moțiune prezentată de d. Aurel Iliescu:

Moțiune

Studențiĭ universitarĭ întrunițĭ în al 18-lea congres la T.-Jiŭ, auzind cele expuse cu privire la statuĭa luĭ Tudor Vladimirescu.

Considerînd ca prima îndatorire a studenților este manifestarea simțimîntuluĭ național,

Că una din cele maĭ demne manifestărĭ ale acestuĭ sentiment este cultuĭ eroilor naționalĭ aĭ țăreĭ,

Considerînd că Tudor Vladimirescu este simbolul redeșteptăreĭ noastre naționale, hotăresc pe toate căile ce le stau la îndemînă să lucreze fără preget la instalarea în T.-Jiŭ, a statueĭ luĭ Tudor Vladimirescu.

Se pune la vot această moțiune și e primită cu ovațiunĭ și aplauze nesfîrșite.

Apoĭ congresul însărcinează pe comitetul asociațieĭ studențeștĭ și pe comitetul național studențesc cu luarea măsurilor necesare pentru strîngerea sumeĭ.

Ședința se ridică la orele 12, rămînînd ca după amiază să se alegă orașul unde se va ține viitorul congres, să se discute noul regulament al asociațieĭ studențeștĭ și d. Cancicov să țină conferința sa: Reforma penitenciarelor, conferință pe care n'a putut s'o țină Sîmbătă seara de oare-ce studențiĭ trebuiaŭ să plece des de dimineață în escursiune.

La masă sosesc răspunsurĭ telegrafice de la d. Sturdza și de la d. Haret, în numele regeluĭ și al săŭ personal.

Masa studenților ĭeșenĭ

Studențiĭ ĭeșenĭ aŭ luat masa separat.

Reprezentanțiĭ preseĭ fiind invitațĭ de studențiĭ ĭeșenĭ aŭ participat la mica petrecere a acestor studențĭ.

Președintele Leatris a ridicat un tuast în onoarea preseĭ din Capitală, căruĭa i a răspuns D. [illegible], în numele reprezentanților preseĭ.

La gimnaziul T.-Jiŭ

La orele 2 p. m., reprezentanțiĭ preseĭ împreună cu maĭ mulțĭ studențĭ aŭ vizitat muzeul județuluĭ Gorj instalat actualmente în localul gimnaziuluĭ.

Acest muzeŭ este înființat de d-r. Diaconovicĭ inginerul județuluĭ, D. Piercarschi, Ștefulescu Al. directorul școaleĭ primare și D. Moisil directorul gimnaziuluĭ, în timpul cînd era prefect D. Cămărășescu.

D. Moisil a arătat reprezentanților preseĭ piesele minerale și arheologice ale acestuĭ muzeŭ județian unic în felul săŭ.

Ast-fel niște piramide găsite la castrul roman din Bumbercĭ cu pecetia cohorteĭ C.IVC—Cohors quarta Cipria; ciocane preistorice, ciubăre și vase din Polovracĭ unde D. Teohari Antonescu a făcut acum de curînd însemnate cercetărĭ arheologice; peste o sută de hrisoave și vr-o cîte-va sute de monede de argint, aramă, bronz și unele de aur printre care e de remarcat moneda luĭ Filip al II Macedon, tot felul de minerale din jud. Gorj și din Banat, etc. etc.

Pînă la ora 3, cînd s'a deschis ședința de după amează, reprezentanțiĭ preseĭ aŭ vizitat atelierul D-luĭ Pă[illegible]unescu un pictor de mare talent întors de curînd din Veneția, atelierul de litotipografie a D-luĭ Melușescu, etc.

Un noŭ scandal

La redeschiderea ședințeĭ un student bucureștean se încercă să citească un protest semnat de peste 30 de studențĭ bucureștenĭ carĭ, indignațĭ și eĭ, de purtarea comitetuluĭ se retrag congres. Studentul e însă împedicat de a vorbi, apostrofat și cît p'acĭ a fi lovit,

Atuncĭ ceĭ 30 studențĭ bucureștenĭ părăsesc sala și trimet „Adevĕruluĭ" telegrama care s'a publicat la ediția I-a.

Plecarea din T.-Jiu

La orele 4 și jum. studențiĭ ĭeșenĭ, reprezentanțiĭ preseĭ ĭeșene parte din studențiĭ bucureștenĭ și reprezentanțiĭ preseĭ din Capitală aŭ plecat la gară și de aicĭ cu trenul la Bucureștĭ.

Aŭ sosit azĭ la orele 6 dimineață.

La orele 2 p. m. eĭ se vor întruni în sala Luchianof unde vor ține o întrunire, ĭar diseară, după ce va da un banchet la care a fost invitată și presa bucureșteană, vor pleca cu trenul de 9 la Iașĭ.

Vip.

Foița noastră **Copiiĭ părăsițĭ,** *care a avut atîtea succes, fiind pe isprăvite, în curînd* **„Adevĕrul"** *va începe publicarea unuĭ opere literare de o incontestabilă valoare:*

Jacques Vingtras

a celebruluĭ scriitor **Jules Vallès.**

Sub acest titlu, scriitorul francez a descris o întreagă viață de om și începînd cu prima parte **COPILUL,** *în a doua va descrie viața* **BACALAUREATULUI** *și în a treia parte în* **Răzvrătitul** *ne dă viața* **Revoluționaruluĭ**

Jacques Vingtras

e o operă literară de mîna întîi, în care stilul este colorat, acțiunea vie și în care durerile **Copiluluĭ** *sînt descrise după natură, în care suferințele* **Bacalaureatuluĭ** *sînt zugrăvite cu o mînă de maĭestru și care arată cum durerea și viața de mizerie împing pe tînărul eroŭ al romanuluĭ* **Răzvrătitul** *în spre rîndurile armateĭ proletariene care a făcut* **Comuna din Paris.** *In*

Jacques Vingtras

Vallès și-a descris propria luĭ viață a desecat propria luĭ persoană și a redat în paginĭ pline de emoțiune copilăria luĭ de băĭat sărac, viața proletaruluĭ intelectual și bețiа viețeĭ de luptă pentru libertate.

Cetitoriĭ noștri vor găsi în

Jacques Vingtras

o notă nouă, un roman literar și în acelaș timp plin de scene sfîșietoare și une-orĭ de un umor în care satira societățeĭ este făcută de o pană maĭestră.

OFICIALE

„Monitorul oficial" de azĭ publică următoarele confirmărĭ, transferărĭ și numirĭ în funcțiune:

D. C. Meisner, actual profesor definitiv la școala normală de învățătorĭ „Vasile Lupu" din Iașĭ și fost secretar general al ministeruluĭ cultelor și instrucțiuneĭ publice, a fost numit în postul vacant de inspector general al învățămîntuluĭ primar și normal primar.

* D. Ștefan C. Ioan, profesor definitiv la liceul din Focșanĭ și actual inspector al învățămîntuluĭ primar și normal primar, a fost numit în postul de inspector al învățămîntuluĭ secundar.

* D. M. N. Micșunescu a fost numit în funcția de comisar-inspector clasa II pe lîngă prefectura poliției Capitaleĭ, în locul D-luĭ T. T. Vasiliu, trecut în altă funcție.

* D. M. A. Curti, licențiat în drept a fost numit în funcția de sub-prefect la plasa Jiu-de-jos, județul Dolj, în locul D-luĭ D. Tănăsescu, transferat.

* D. T. T. Vasiliu, dr. în drept și actual comisar-inspector pe lîngă prefectura poliției Capitaleĭ, a fost numit în funcția de sub-prefect la plaĭul Ialomița-Dîmbovița, județul Dîmbovița, în locul vacant.

POȘTA REDACȚIEI

Unuĭ abonat.—După cum am anunțat, loteria societățeĭ funcționarilor publicĭ se va trage la 14 a. c. în grădina Cișmigiŭ.

Obșteĭ locuitorilor din Braniștea, județul Dîmbovița. — Nefiind semnat nicĭ un nume în josul plîngereĭ ce ne adresațĭ, nu'ĭ putem da curs.

Licitațiunĭ

* La 25 Sept. orele 11 a. m. la minist. lucr. publice furnitura fașcinelor treb. la lucrarea de rectificare a Argeșuluĭ, la pod. Mihăileștĭ.

* La 7 Oct. ora 11 dim. la pref. Constanța se vor vinde maĭ multe bunurĭ din comuna și cătunul Agemler, plasa Mangalia. Bunurile sînt specificate în *Monitorul oficial* cu data de 6 Septembrie.

* Se vor vinde: la 12 Sept. la vama Silistra Nouă 2 caĭ, căruță, harnașament; la 15 Sept. vama Brăila 2406 kgr. uleiŭ mineral; la 15 Sept. vama Iașĭ 24 kgr. stofe de lînă; la 20 Sept. vama Bucureștĭ-poștă 6 kgr. lucrărĭ de carton; la 20 Sept. vama Ploeștĭ, 142 kgrm. hîrtie de țigară; la 22 Sept. la vama Corabia 183 kgr. apă minerală naturală; la 22 Sept. la vama Vîrciorova maĭ multe obiecte; la 23 Sept. la vama Galațĭ, 554 kgrm. pahare de sticlă; la 23 Sept. la vama Craiova maĭ multe obiecte far-

* La 15 Sept. ora 10 a. m. în piaţa sf. Ioan, Focşanî, maî multe obiecte. La 15 Sept. în pretoriul comuneî Diocheţî, jud. Putna, maî multe producte agricole şi viticole.

* La 15 Sept. ora 10 a. m. în piaţa Carol I din Giurgiŭ maî multe produse agricole.

* La 15 Sept. ora 2½ p. m. manutanţa Iaşî 720000 kgr. făină; la 1 Sept. şcoala de ofiţerî, str. Izvor No. 145 maî multe efecte reformate; la 5 Oct. ora 10 a. m. pentru furnizarea a 600 coşurî de trestie de mare; la 15 Sept. ora 9 a. m. bat. 3 vînătorî, vînzarea maî multor obiecte.

* Cu începere de la 9 Septembrie 1897, orele de lucru în biurourile administraţieî centrale a căilor ferate vor fi de la orele 11 a. m. pînă la orele 6 p. m., fără întrerupere. Intru cît priveşte casa centrală, ea va fi deschisă pentru public numaî de la orele 12 pînă la 4 p. m.

MODE

Toaletă de casă

Corsaj de stil de mătase roşie cu brocart sumbru, strînsă de o cingătoare de velur negru. Mânecî de mătase roşie cu două pufurî.

Laura.

Starea civilă

Declaraţiî de căsătorie

Dumitru A. Ştefănescu cu d-ra Alexandrina Jiana; Iohan T. Imrischik cu d-ra Ghisela Gh. Szöllosî; Emilius Calista cu d-ra Paulina Luisa Francisca Reinvald; Petre Muşetescu cu d-ra Lucreţia Popovicî; Ştefan Georgescu cu d-ra Anghelina Gheorghe Ganciŭ; Herş Şrit cu d-ra Ester Iţic; George Popescu Corneliŭ cu d-ra Maria A. Tănăsescu; Nicolae Simionescu cu d-ra Elena Dumitru; Boldizsar Serester cu d-ra Maria Mihalţiu; Nicolae Gheorghe cu d-ra Ioana Călin Ioniţă; Marin M. Mihăilescu cu d-ra Paraschiva Deughel.

Pentru gospodine

Curăţirea argintărieî.—Curăţirea argintărieî cu pudră fină din comerţ nu este fără dificultate. Se obţine un excelent rezultat pentru a face argintăria ca nouă, întrebuinţînd un hiposulfit de sodă. Această soluţiune se pune cu ajutorul uneî cîrpe pe argintăriî, iar apoî se spală acestea cu apă caldă şi săpun.

Gastr.

SPECTACOLE

Grădina Raşca.— Mercurî, 10 Septembrie, trupa Vlădicescu va reprezenta „Fata din balcon", comedie în două acte, în beneficiŭ. Spectacolul se va termina cu opereta naţională „Vecinătatea supărătoare."

Grădina Hugo.— Teatru de varietăţî. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţî. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Noutăţî literare şi ştiinţifice

Astăzî am primit în sala noastră următoarele noutăţî literare şi ştiinţifice:

G. R. Motru, **F. W. Nietzsche** viaţa şi filozofia sa. Leî 2.50.

Sidney et Beatrice Webb, Histoire du Trade Unionisme. Leî 10.

I. I. Jusserand, Histoire littéraire du peuple Anglais, des origines à la renaissance. Leî 7.50.

Ch. Antoine, Cours d'économie sociale. Leî 9.

Giddigs, Principes de Sociologie. Leî 8.

Th. Ribot, L'évolution des idées générales. Leî 5.

I. Novicov, Conscience et volonté sociales. Leî 8.

Fr. S. Nitti, La population et le systéme social. Leî. 7.

Sigismond Balicki, L'état comme organisation coercitive de la Société politique. Leî 6.

Alfred Rambaud, L'anneau de César, 2 volume ilustrate. L. 6.

I. Michelet L'amour, la femme Leî 7.50.

Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. Collection historique des grands philosophes Leî 10.

D-r Legrain Des anomalies de l'instinct sexuel, et en particulier des inversions du sens génital Leî 2.

Albert Métin Le socialisme en Anglerre Leî 8.50.

Charles Andler Les origines du socialisme d'état en Allemagne Leî 7

Premiî noui de vacanţă

Seria a Treî-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiîdin seria a doă-spre-zecea, punem cu începere de astă-zî la dispoziţia cetitorilor o a treisprezecea serie de premiî.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 14 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunţate maî jos este valabil pînă la 9 Septembre inclusiv.

Dăm acî şi lista premiilor:

Fascicula a 15-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunî după tablourî:

La bal mascat de C. Sohn.
Sfînta Cecilia, de G. Naujock.
Pe terasă, la Veneţia, de M. Dominguez.
Muntele de pietate, de Oreste Da Molin.
Turma, de Luigi Chialiva.
Prima aniversare a naşteriî luî Christos, de F. Rocher.
O fiică a natureî, de Hans Dahl.
Hypatia, de H. Seisert.
Un colţ al lacululuî, de Nightingale.
Vînzătoriî de fructe la Veneţia, de Stefano Novo.
Prevedere maternă prin anticipaţie, de A. Moradée.
Frédéric Guillaume I şi emigranţiî din Salzbourg, de Fritz Neuhaus.
Copilul de la ţară, de H. Savani.
Bariera păgunatuluî de Hugo Salmson,
Caritatea de Walter Gay.
Liturghia în Britania, de Walter Gay.

Toate aceste tablourî sînt unite în fascicula a 15-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banî prezintînd bonul de maî jos

Inştiinţăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteî publicaţiunî „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiî nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, şi ilustrat de Bieler Gambard şi Myrbach, ediţiunea *Figaro*, în loc de leî 18 se dă cu leî. 8.

Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leî 3.50 sedă cu banî. 0.90

Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banî. 0.85

Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banî. 0.80

D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banî. 0.95

Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banî. 0.85

PierreKropotkine. Paroles d'un. revolté, ouvrage publié. annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leî 3.50 se dă cu leî 1.55

Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leî 3.50 se dă cu banî 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leî se dă cu leî 9

Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leî se dă cu leî 5

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banî 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţî, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaî cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leî se dă cu leî 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leî 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginî, în loc de leî 2 se dă cu leî. 1.25

Cetitoriî din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruî premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluî.

Prezintarea bonuluî de maî jos saŭ ataşarea luî la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriî de a nu-şî lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banî.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2938
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieî ziaruluî nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 9 Septembrie inclusiv.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 133 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVIII

Jertfa luĭ Claudinet

Se apropie cu cuțitul ridicat.

Copilul îl simți venind.

Atuncĭ, sublim, într'o sforțare supremă, cu ochiĭ deschișĭ marĭ, căutînd cu vitejie în ochiĭ bandituluĭ carĭ străluceaŭ ca niște ochĭ de lup în întuneric, îșĭ concentră toată cugetarea într'un rămas bun pasionat ce zise prietenuluĭ săŭ pentru care murea în timp ce voința toată și-o concentra într'o preocupare unică.

Să nu strige.

Nicĭ să nu suspine măcar.

Polit șopti:

— Grăbește-te.

Și Isidor punînd mîna sa largă pe gura copiluluĭ îĭ culcă capul înainte si cu o singură lovitură îĭ implîntă cuțitul în spate între umerĭ.

Lovise tocmaĭ cum învățase pe Zefirina cu cîte-va ceasurĭ înainte ca să lovească pe La Limace.

Durerea fu prea mare fără îndoială.

Nenorocitul gemu îngrozitor.

Apoĭ căzu.

— A țipat! O să vie cine-va. Ia vezĭ zise Polit.

— Haĭ să fugim, zise Isidor. N'am făcut nimic.

Și ceĭ doĭ bandițĭ săriră pe geam pe unde intraseră.

O luară la fugă.

Pe drum Polit zise:

— N'om fi făcut răŭ că am fugit?

— Poate că n'a auzit nimenĭ țipătul. Haĭ să ne întoarcem acasă.

— De ce?

— Nu. Nu e nimic de făcut. Acum s'a dus. Ticălosul de Fanfan nu va maĭ putea spune ce știe.

Atita dar am făcut. Dar pe tine Polit te-am văzut la lucru. Imĭ placĭ. De aci înainte veĭ fi tovarășul meŭ tot-d'a-una.

Ajunseră la zidul grădineĭ.

Se uitară împrejur.

Tăcere peste tot.

Nimic nu se mișca.

Găsiră scara.

In întuneric se vedea strălucind lampa paznicululuĭ.

— Merge bine, zise Isidor.

Se urcară.

Se uitară iar.

— Tacĭ că merge zise Isidor. Zefirina se vede că petrece cu paznicul.

— Ce e colo? întrebă Polit.

O formă de om sta culcată înfășurată în manta lîngă foc.

— E beat. Bravo! L'a îmbătat Zefirina...

— Dar ea?

— Eĭ?

— Unde e?

— Trebue să ne aștepte în colțul strădeĭ?

— A! Da.

— Iși știe ea meșteșugul, nu'țĭ fie teamă.

Polit zîmbi.

Bandițiĭ se coborîră.

Polit ajunse întîĭ.

Iși făcea o țigare.

Ca să se arăte grozav către Isidor, se duse să și-o aprindă chiar de la focul de lîngă paznic.

In timpul acesta Isidor se uita în dreapta și în stînga.

Căuta pe Zefirina.

— Ce poftițĭ foc? zise un glas... Să vă daŭ d-le Polit și d-tale asemenea D-le Isidor.

In acelaș timp bețivul se sculă în sus.

Fluera.

Cum se auzi fluerul se iviră încă cincĭ agențĭ de poliție.

Și a maĭ spus o mulțime de alte lucrurĭ foarte interesante.

— In numele legeĭ, vă arestez!

Maĭ repede ca fulgerul ceĭ doĭ bandițĭ eraŭ legațĭ cot la cot și scotocițĭ prin buzunare.

— Dute de adu două trăsurĭ ordonă așa zisul paznic către un agent.

Pe cînd așteptaŭ trăsurile se întoarse către Isidor care se zbăteaŭ în legăturĭ și îĭ zise:

— Dacă nu te astîmperĭ, Isidor, am mijloace să te fac eŭ să te astîmperĭ.

— Nu sînt eŭ Isidor...

— Ba da, eștĭ Isidor Panoufle.

— Nu; eŭ sînt Jonatan Blascow, cetățean american, am hîrtiĭ în regulă și nu avețĭ drept să mă arestațĭ... N'am făcut nicĭ un răŭ. Am să reclam la ambasadă.

— Nu spune prostiĭ. Destule aĭ făcut astă-seară. Aĭ fost denunțat azĭ la patru.

— Denunțat?!

— Da.

— Eŭ?

— D-ta.

— De cine?

— O scrisoare anonimă întreabă pe d-niĭ de la Parchet dacă știaŭ că nu eraĭ la Cayena și că locuiaĭ în colțul bulevarduluĭ Glacicre pe strada Santé.

— Astea numaĭ La Limace le știaŭ.

— E nebună?

— Nu e nicĭ departe...

— Scrisoarea a sosit la Palat după prînz. Era să te luăm de acasă mîine de dimineață, de vreme cînd te-am văzut adineaorĭ eșind din cîrciumă cu Polit pe care îl urmăresc de maĭ multe zile pentru un atac nocturn din săptămîna trecută. Ast-fel se face că am avut noroc să fac două isprăvĭ odată, prinzîndu-vă pe amîndoĭ și în flagrant delict de spargere.

O sudoare rece trecu pe mizerabil.

Agentul nu știa încă de asasinat.

Dar era să afle curînd.

— N'am furat nimic îngînă Isidor.

— Asta e treaba judecătoruluĭ de instrucție, zise agentul.

Va afla el mîine ce aĭ căutat în noaptea asta în casa coloneluluĭ d'Alboize. Dar bine n'o să'țĭ fie după cîte a spus Zefirina.

— Zefirina?

— Da.

— Ce, ațĭ arestat-o! și pe ea?

— Da, adică s'a arestat singură.

— Ce fel?

— Cînd ne-a văzut venind lîngă foc unde îmbată pe dobitocul de paznic, s'a aruncat în genuchĭ și a strigat:

„Ertare, ertare!"

Isidor se îngălbeni.

Nu maĭ era sigur ca înainte.

— Da, urmă agentul. Tu te plîngeaĭ de camaradul tăŭ La Limace... Ce ar zice el de tine, săracul, dacă ar putea vorbi?

— Dacă ar putea vorbi?

— Apoĭ da. El încailea, mergea maĭ cu blîndețe, dar tu!...

— Eŭ ce?

—El te a pîrît ca să te prindem, dar tu l'aĭ omorît.

— Eŭ?

— Vezĭ bine.

— Eŭ, eŭ?

— Nicĭ vorbă. Știm bine lucrul.

— Nu e adevărat.

— Nu maĭ tăgădui...

— Nu l'am omorît.

— N'auzĭ că a spus Zefirina tot? Femeile sînt nervoase, Cînd ne-a văzut, a crezut că știm tot și ne a spus îndată cu de amănuntul lucrul. Mîine vom căuta în locul unde aĭ aruncat cadavrul să vedem.

— Ah! canalia! canalia! urlă Isidor. Dar știțĭ asemenea că ea?

— Că ea a izbit?

— Da.

— Știm ne-am înțeles. Tu eștĭ nu maĭ complice. Dar ea biata femeie, nu prea are obiceĭ să opereze singură și ce a făcut acum a înebunit-o; nu maĭ știe ce spune..

— Ce face?

(Va urma)

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 154 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

V

Asasiniĭ anarhiștĭ

— Aĭ după el, zise camaraduluĭ săŭ.

Și cînd eși individul cu scrisorile în mînă ceĭ doĭ agențĭ se luară după el.

Ba încă avură plăcerea să vadă că un alt individ aștepta în fața biurouluĭ, pe trotuar.

— Punem mîna pe doĭ o dată, zise vesel Colson.

Iĭ urmăriră o bucată.

Apoĭ Colson se repezi de luă de gît pe cel care ceruse scrisorile.

Cel-l'alt apucă pe tovarășul luĭ.

Indiviziĭ se împotriviră.

Cel-l'alt agent nu putu ține pe cel pe care îl prinsese.

Fugi.

Colson cînd credea că'l ține maĭ bine, se pomeni cu un cuțit drept în piept.

Avu încă putere să strige.

— Punețĭ mîna pe ucigaș.

Cel-l'alt agent întorcîndu-șĭ ochiĭ și văzînd că Colson zace pe pămînt plin de sînge, se luă după omorîtor care ținea încă în mînă cuțitul.

Fuga fu nebună.

Omorîtorul fugea cît putea.

Cînd trecu pe lîngă biserica Notre-Dame de la Croix, agentul îl văzu aruncînd arma în curtea bisericeĭ.

In sfîrșit doĭ agențĭ arestară pe fugar.

Il duseră la postul vecin.

Nenorocitul Colson, ridicat de doĭ inșĭ și apăsînd pe rană cu batista ca să nu curgă sîngele care gîlgîia din piept, ajunse la post curînd după asasin.

— El e, zise dînsul cînd îl văzu.

Colson fu dus la spital.

A doua zi muri.

Fusese patru anĭ un agent model și amorezat de meseria luĭ.

Ne duserăm cu prefectul să'l vedem.

Se silea să zîmbească.

Iĭ aduceam numirea de sub-brigadier și o medalie de aur de clasa I-a.

Fu fericit cu toate suferințele ce îndura.

Murmură:

— Eŭ nu mĭ-am făcut de cît datoria mea, de cît datoria mea!

Era fără îndoială o victimă a datorieĭ, și încă una din cele maĭ eroice. Agentul care fără armă se aruncă asupra unuĭ răŭ-făcător, care, foarte probabil, trebuie să fie înarmat, agentul care-șĭ espune viața pentru a se achita de mandatul ce l'a primit, este cel maĭ obscur, dar cel maĭ devotat servitor al societățeĭ, și un servitor pentru care aceasta, adese orĭ, este ingrată.

Cu toate acestea, ea nu fu așa de indiferentă față cu memoria luĭ Colson; i se făcu o frumoasă înmormîntare și consiliul municipal votă un ajutor anual de una mie leĭ pentru femeia și copiiĭ săĭ:

Cu o oră înainte de moartea nenorocituluĭ agent, judecătorul de instrucție veni să'ĭ ia interogatorul și'ĭ ceru să mărturisească, în acest suprem moment, dacă omul arestat de colegul săŭ F... era în adevăr acela care'l lovise.

— Da, acela e, e chiar acela, făcu Colson.

Și după cîte-va minute, expiră.

Omorîtorul, care fusese acuzat atît de clar în două rîndurĭ diferite, continua să nege.

El declarase la început că se numește Duval, dar de dimineață noĭ știam că el era acest Marpaux pe care noĭ îl căutam de atîta timp, și cînd identitatea sa fu descoperită, el însușĭ declară că tovarășul seŭ, acela care fugise, și care dispăruse, era Poullain...

Marpeaux. după această mărturisire, refuză să recunoască că el omorîse pe agentul Colson.

Cu o prezență de spirit atît de rară la criminalĭ, carĭ n'aŭ tot-d'a-una voința și curajul de a se ține de prima lor versiune, el inventă una prin care credea să scape de jurațĭ. El pretindea că un tînăr îl însoțise și că acest tînăr lovise pe Colson. Fabula luĭ era așa de neverosimilă în cît nu ne ocupam de cît foarte puțin de ea (cu toate acestea ea trebuia să aibă o influență considerabilă asupra desfășurăreĭ procesuluĭ).

Noĭ începurăm să căutăm, cu cea maĭ mare activitate, pe Poullain care dacă nu era complicele luĭ Marpeaux în asasinatul agentuluĭ meŭ, luase totușĭ parte incontestabilă în furtul din strada Chaillot.

Fu o vînătoare destul de lungă, și ale căreĭ peripețiĭ fură destul de curioase.

Poulain și Marpeaux eraŭ hoțĭ de profesie, și eĭ nu se mulțumiră că prădase pe d-na X... din strada Chaillot.

Eĭ maĭ aveaŭ o specialitate care era de cît-va timp la modă—furtul de biciclete.

Ast-fel Poullain, în calitatea sa de hoț rafinat, cunoștea toate mijloacele de a scăpa de poliție.

El avea maĭ multe domiciliurĭ și avea șansa să nu se afle nicĭ o dată în acela unde venea poliția să-l caute.

In fine, într'o dimineață, doĭ inspectorĭ sosesc în str. Belle-ville într'un mic apartament, descoperit de cît-va timp. De astă-dată Poullain era acasă!

Ceĭ doĭ agențĭ urcă scara și bat la ușă. Poullain deschide și îndată zărind pe ceĭ doĭ agențĭ, pe care îĭ cunoștea deschide fereastra și sare afară...

Era la al cincilea etaj și agențiĭ credeaŭ că-l vor găsi jos, zdrobit, aproape mort, și avînd cel puțin o mîna saŭ un picior rupt.

Eĭ se reped la fereastră și-l văd gata să escaladeze zidul locuințeĭ vecine.

Pungașul, care poseda o agilitate de acrobat, sărise în grădină, unde pămîntul era foarte moale, se zăpăci puțin, se sculă și dispăru din ochiĭ celor doĭ nefericițĭ inspectorĭ carĭ pentru nimic în lume nu ar fi dispușĭ să urmeze acelaș drum.

Maĭ pe urmă am descoperit un alt-fel de furt al luĭ Poullain ceea ce probează că pungașul era foarte perfecționat.

Intr'o dimineață, păzitoriĭ păceĭ aduseră, la un comisariat din centrul Parisuluĭ un velociped, care ocasionase un accident, fără îndoială trîntise pe un trecător și care nu avea hîrtiile în regulă.

Secretarul ia interogatosul omuluĭ și-l întreabă cum se numește. El declară că se numește Leon saŭ Paul, dă un domiciliŭ bizar, și răspunde într'un mod așa de fantastic, în cît secretarul se duce să caute pe comisar, și-l întreabă dacă nu trebue să păzească pe acest individ care n'are de cît un pronume care a ezitat pentru a'șĭ da adresa și care în urmă a pretins că locuește într'un cartier ne adevărat. Se introduse atuncĭ în cabinetul magistratuluĭ, biciclistul destul de mirat de turnura ce o ia afacerea sa.

Dar de odată fața luĭ se înseninează cînd zărește pe magistrat.

— Ah! bună ziua, domnule comisar, strigă el, am avut șansa să vă recunosc! cel puțin d-voastră mă cunoașteți! cînd erațĭ comisar la... Vă reamintițĭ, Auguste... băiatul de la laboratorul D.luĭ X.... farmacistul amicul d-voastre.

— Cum, d-ta eștĭ băete, răspunse magistratul. care văzuse de o sută de orĭ pe Poullain la farmacistul unde servise.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dresda